

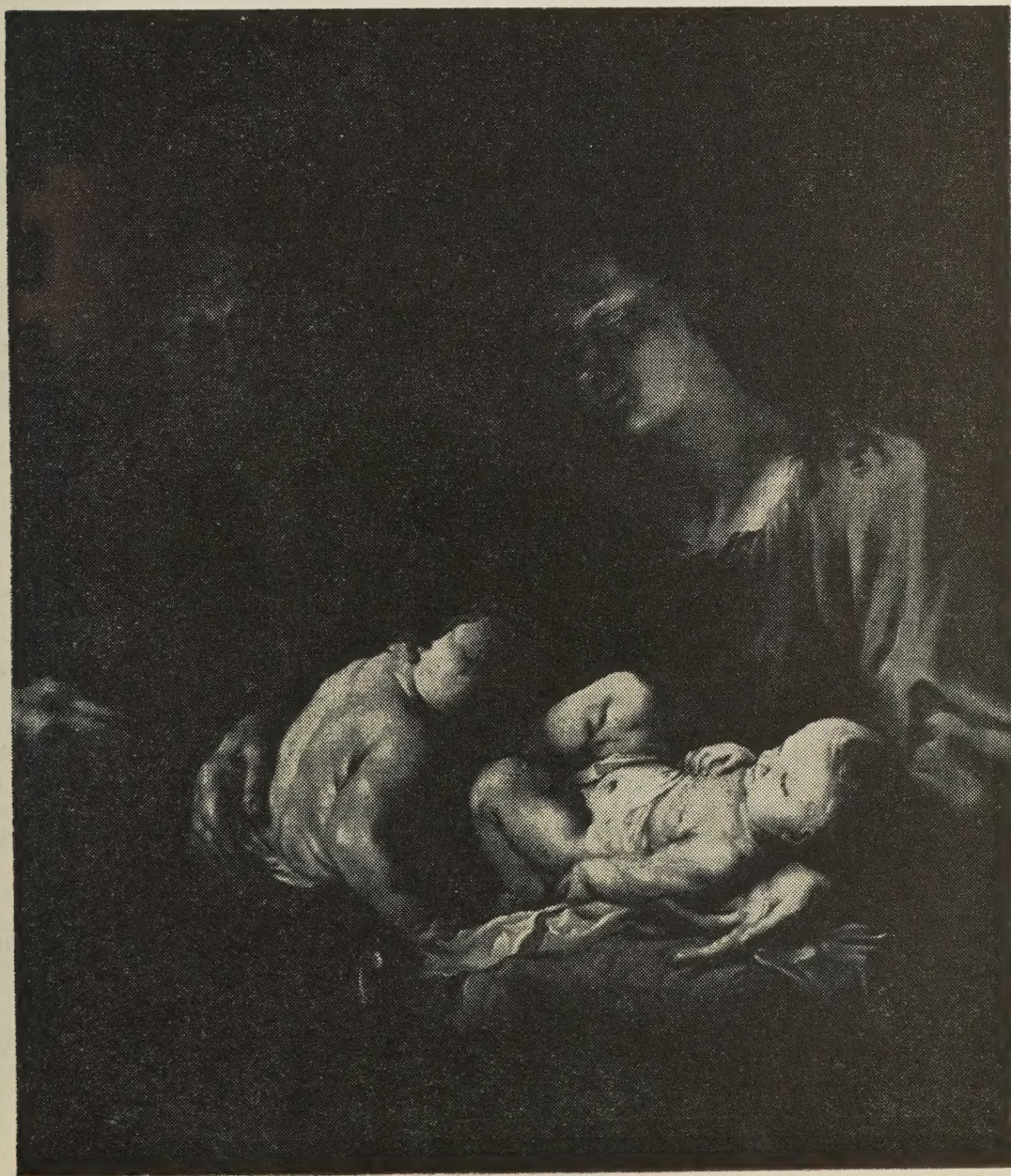
# Ο ὉΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΤΗΡΙΗΤΗΣ

ΤΟΜΟΣ  
ΙΗ'

THE ORTHODOX OBSERVER

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1952

ΑΡΙΘΜ  
389





## Νέα Βιβλία

Ἱ. Ἀρχιμ. Ἀλεξάνδρου Γ. Καντώ-  
νη, **ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ**, (Σει-  
ρὰ δευτέρα - εἴκοσι βίοι ἁγίων),  
σελ. 200, Πόλις 1952, ἔκδοσις ἡθι-  
κοθησκευτικῆς περιοδικῆς «Φῶς».

Ἀθανασίου Δ. Βοσινάκου, **ΕΛ-  
ΛΑΣ - ΑΜΕΡΙΚΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ  
ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ** (μετὰ περι-  
λήψεως εἰς τὴν Ἀγγλικήν), σελ.  
24, Ἀθῆναι.

Πρεσβ. Δημητρίου Ἡλιοπούλου,  
**Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟ-  
ΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡ-  
ΜΗΝΕΙΑ ΑΥΤΗΣ**, Νέα Ὑόρκη

1951, σελ. 48. (Δύνασθε νὰ τὸ προ-  
μηθευθῆτε ἀπὸ τὸν συγγραφέα,  
8 Lancaster St., Albany 6, N. Y.).

Minutes and Proceedings of the  
**NATIONAL YOUTH CONFER-  
ENCE of the Greek Orthodox  
Youth in America**, held in Chicago,  
Ill., July 12 - 15, 1951, prepared  
and distributed by the Orthodox  
Youth Organization of Chicago.

Bishop Athenagoras Kokkinakis,  
**CHRISTIAN ORTHODOXY AND  
ROMAN CATHOLICISM**, pp. 32,  
distributed by the Greek Archdio-  
cese, 10 East 79th St., New York  
21, N. Y. (10c)

## Νέοι Συνδρομηταί

Εὐγενεῖ φροντίδι τῶν κατωτέρω  
φίλων τοῦ «Ὁρθοδόξου Παρατη-  
ρητοῦ», ἐνεργήσασαν κατὰ τὸ δεύ-  
τερον τρίμηνον τοῦ ἔτους 1952, ὃ  
ἔναντι ἐκάστου σημειούμενου ἀ-  
ριθμὸς νέων συνδρομητῶν:

Κος Σημεὼν Ἀγνος	103
Ἱ. Ἀρχ. Μ. Τριποδάκης	16
Κος Ἱ. Πενθερουδάκης	15
Αἰδ. Γ. Μυστακίδης	12
Αἰδ. Φιλ. Παγιάτης	8
Ἱ. Ἀντ. Κόνιαρης	6
Κος Βασ. Κοκκορίνης	5
Αἰδ. Κ. Παπαδημητρίου	4
Αἰδ. Σ. Σοφοκλέους	4
Κος Ἱω. Πεσλίκης	4
Κος Δημ. Κάλαρης	4
Αἰδ. Ἱω. Παπαλυμπέρης	2
Αἰδ. Ἀντ. Παπαδόπουλος	2
Ἱ. Ἀρχ. Ἀρκ. Ἀρκαδίου	2
Αἰδ. Ἱω. Χόνδρος	2
Αἰδ. Ἀθαν. Τσάμπιρας	2

Ὁ «Ὁρθόδοξος Παρατηρητής»  
ἐκφράζει πρὸς ἅπαντας τούτους  
θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὴν πολυ-  
τιμον συνεργασίαν των.

Παρακαλοῦνται ὅσοι συνδρο-  
μηταί μας δὲν λαμβάνουν τακτι-  
κὰ τὸ Περιοδικὸν νὰ εἰδοποιῶν  
τὸ γραφεῖον μας πρὸς διόρθωσιν  
τιθαινοῦ λάθους.

## RELIGIOUS PUBLICATIONS IN ENGLISH

By APOSTOLOS MAKRAKIS

(Available through the "United Movement of Orthodox  
Youth," 10 E. 79th St., New York 21, N. Y., or through The  
Orthodox Christian Educational Society, 1956 Henderson St.,  
Chicago 13, Ill.)

**Interpretation of the New Testament vol. I-II, pp. 2000, \$20.**

**Interpretation of the Book of Revelation, pp. 552, \$5.**

**Commentary of the Psalms of David, pp. 986, \$10.**

**The Bible and the World, pp. 516, \$5.**

**A New Philosophy and the Philosophical Sciences, vol. I-  
II, pp. 1560, \$10.**

**Divine and Sacred Catechism, pp. 224, \$2.**

**Memoir on the Nature of the Church of Christ, pp. 176,  
\$1.50.**

**Kyriakodromion, or Sunday Sermonary, pp. 600, \$5.00.**



## NEW YORK CHURCH SUPPLY INC.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν ὅτι τὸ κα-  
τάστημα καὶ ἐργοστάσιόν μας ἔχουν τώρα  
ἐνωθῆ ὑπὸ τὴν ἰδίαν διεύθυνσιν — εἰς τὸ

**4 Barclay Street, New York**

Εἰς τὸ κέντρον τῆς περιφερείας Ἑκκλησιαστικῶν Εἰδῶν

Ἔχομεν πρὸς ἐπίδειξιν μεγάλην ποικιλίαν  
νέων ὑφασμάτων εἰσυχθέντων ἐκ τοῦ ἐξωτε-  
ρικοῦ καὶ τὴν μεγαλυτέραν παρακαθήκην διὰ  
γαρντιούρες. Ἡ περίφημος ὑπηρεσία μας Κο-  
πτικῆς εἶνε μοναδικὴ εἰς τὸ εἶδος τῆς. Ὅταν  
ἀγοράζετε ὑφάσματα καὶ γαρντιούρες, ἡμεῖς  
κόπομεν τὰ Ἀμφια καὶ τὰ Ράσα νὰ ἐφαρμό-  
ζουν εἰς τὰ μέτρα σας, δωρεάν.

Γράψατε διὰ δείγματα καὶ κατάλογον:

**Katherine Ivanyi**

**NEW YORK CHURCH SUPPLY Inc.**

**4 BARCLAY STREET, NEW YORK 7, N. Y.**

**BARCLAY 7-5964**

**Αὐτὴ εἶνε ἡ μόνη μας διεύθυνσις**

## Ἡ Εἰκὼν τοῦ Ἐξωφύλλου

Ἡ εἰκὼν τοῦ ἐξωφύλλου ἐλήφθη ἐκ πίνακος τοῦ  
Ἱταλοῦ Ζωγράφου Carlo Dolci (1616-1686), τὸν  
ὁποῖον ἀπέκτησεν ἐσχάτως ἡ Ἱερά μας Ἀρχιεπι-  
σκοπή.

**VOL. XVIII. No. 389. — JULY - AUGUST, 1952  
THE ORTHODOX OBSERVER**

*Established 1934*

A record of the work, the thought and the news of  
the Greek Orthodox Church in the U. S. A.

Published monthly except July and August when bimonthly  
by The Greek Archdiocese Publications Association  
Phocas Angelatos, Editor

at 10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

“Reentered as second class matter September 17, 1951,  
at the Post Office at New York, N. Y., under the Act  
of March 3, 1879.”

**SUBSCRIPTIONS in United States:**

For One year \$3.00. — For two years \$5.00.

Other countries \$3.50 per year.

25 cents a copy



# Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΗ'. Ἀριθ. 389

ΙΟΥΛΙΟΣ — ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1952

## ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΜΑΣ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Υπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. κ. ΜΙΧΑΗΛ

Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς, Βορείου καὶ Νοτίου, συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμά της εἶναι ἐπαρχία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Τὸ αἰώνιον καὶ ἀκατάλυτον πνευματικόν μας κέντρον εἶναι ἡ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησία. Ὅλα δὲ τὰ γεγονότα, πού ἐκτυλίσσονται γύρω ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐνδιαφέρουν ζωτικώτατα καὶ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς καὶ ὁλόκληρον τὴν Ὁμογένειαν, τὴν ὁποίαν ἐκείνη ἐξυπηρετεῖ. Διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον ἀκριβῶς παρηκολουθήσαμεν μὲ πηγαῖον καὶ φυσικώτατον ἐνδιαφέρον ζωηρὸν ὅλα τὰ μεγάλα καὶ ὠραῖα καὶ ἱστορικά, πού ἐγένοντο τελευταίως εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Εἶναι δὲ αὐτὰ αἱ ἐπισκέψεις τῶν ἀνωτάτων ἀρχηγῶν τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας εἰς τὸ Κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας ἡ ἐπίσκεψις τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου Κου Κου Ἀθηναγόρου εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς χώρας ἡ ἐπίσκεψις τῶν Α. Μ. τῶν Βασιλέων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Ἀνώτατον Πνευματικόν μας Κέντρον. Πρόκειται περὶ γεγονότων ἱστορικῶν μεγίστης σπουδαιότητος καὶ βαθυτάτης σημασίας, πού θὰ ἀσκήσουν ἐπίδρασιν τεραστίαν ἐπὶ τῶν σχέσεων τῶν δύο γειτονικῶν λαῶν, πού τώρα τοὺς ἐνώνουν κοινὰ συμφέροντα, κοινὴ μελλοντικὴ προοπτικὴ καὶ κίνδυνον κοινοί.

Εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν γεγονότων τούτων μεγίστης ἱστορικῆς ὀλκῆς καὶ ἐκτάσεως, ἡ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησία, διὰ τοῦ Προκαθημένου τῆς κατὰ Ἀνατολὰς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ διεδραμάτισε ρόλον σημαντικόν. Δὲν ἐπολιτεύθη, δὲν ἠθέλησεν νὰ οἰκιοποιηθῇ ἀρμοδιότητα διπλωματικὴν, οὔτε ἐξῆλθε τὸ παράπαν ἐκ τῆς γραμμῆς τῆς πατροπαράδοτου ἡ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ὑπουργήσασα εἰς τὰ ὡς ἄνω μερέλπιδα καὶ εὐόωνα μεγάλα γεγονότα. Οὐδαμῶς. Ἀπλούςτατα ἐσυνέχισε τὴν παράδοσιν τῆς πιστῆς ἐρμηνείας τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, τὴν Θεῖαν τοῦ Ὁποίου ἀποκάλυψιν διατηρεῖ ἀκεραίαν, ὁλοκληρωμένην, ἀνόθευτον καὶ γνησίαν ὅπως παρέδωκαν αὐτὴν οἱ ἀπ' ἀρχῆς γενόμενοι αὐτόπται καὶ ὑπηρέται τοῦ Λόγου. Τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς διδασκαλίας τοῦ Σωτῆρος εἶναι ἡ ἀγάπη. Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἀποκλειστικὸς θὰ ἡδύνατο νὰ ἰσχυρισθῇ ὀρθῶς κανεὶς προορισμὸς της, εἶναι ἡ δρᾶσις της ἐπὶ τῆς μόνης ὑπ' αὐτῆς ἀκο-

λουθητέας γραμμῆς τῆς ἀγάπης εἶναι ἡ ἔργω τε καὶ λόγῳ, ἡ πράξις καὶ θεωρίᾳ ἄσκησις τῆς ἀγάπης. Τῆς Ἐκκλησίας τὸ περιεχόμενον, ὅπως καὶ τῆς θρησκείας τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἡ ἀγάπη. Καὶ ἐννοεῖ τοῦτο ἕκαστος εὐκόλως, ἂν λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸν περὶ Θεοῦ ὀρισμὸν, πού μᾶς δίδει τόσον τὸ σκευὸς τῆς ἐκλογῆς, ὁ Παῦλος, ὅσον καὶ ὁ ἐπιστήσιος Φίλος τοῦ Θεανθρώπου Ἰωάννης. Ὁ τελευταῖος τονίζει καὶ ἐμφατικῶς ὑπογραμμίζει ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη. Ὁ δὲ θεσπέσιος τῶν Ἑθνῶν Ἀπόστολος ἀναλύει τὴν ἀγάπην κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ φθάνη τις εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐν τῇ ἀναλύσει ταύτῃ ὑπ' ὄψιν ἔχει τῆς Θεότητος τὰς πανυπερτελείους ἰδιότητας. Κατ' αὐτὸν «ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, οὐ ζηλοῖ, οὐ περπερεύεται, οὐ φουσιῶται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ λογίζεται τὸ κακόν . . . Οὐδέποτε ἐκπίπτει». Εἶναι τοῦτο τὸ ἰδεῶδες, πού ἐνσαρκώνεται εἰς τὸν Θεόν, πού ἐνεφανίσθη ἅπαξ ἐπὶ τῆς γῆς σεσαρκωμένον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Χριστοῦ, πού προσεπάθησε ὁ πρῶτος μετὰ τὸν Ἐνα, ὁ Παῦλος δηλονότι, νὰ τὸ ἐνσαρκώσῃ καὶ πού παραμένει πάντοτε ἀφθαστον ἰδεῶδες, ὅπως εἶναι ὁ Θεός.

Ἡ μεγαλειτέρα ἀπόδειξις τῆς κατοχῆς καὶ διακρατήσεως ὑπὸ τῆς Ὁρθοδοξίας ὁλοκλήρου, τελείας καὶ ἀνοθεύτου τῆς ἀληθείας τῆς ἐν Χριστῷ ἀποκαλύψεως, εἶναι ἡ ἀγάπη. Τὴν ἀγάπην δὲ ἔχον ὡς ἔμβλημα καὶ λάβαρόν του τὸ Κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας, αὐτὴν ἀκολουθοῦν καὶ ἐπὶ τῇ θάσει αὐτῆς συνεχίζουν τὴν αἰωνόβιον δρᾶσιν καὶ ζωὴν του, διηκόνησε καὶ εἰς τὰ ἐπ' ἐσχάτων λαβόντα χώραν μνημειώδη γεγονότα. Διὰ τοῦτο ἐπέσπασε τὴν πανηγυρικὴν καὶ ὁλόφυχον ἐπιδοκιμασίαν ὅχι μόνον τῶν δύο ἀμέσως ἐνδιαφερομένων λαῶν καὶ ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἀνθρώπου διψῶντος τὴν εἰρήνην τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας συνέβαλεν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐνότητος καὶ τῆς εἰρήνης, οὐχὶ δι' ἐκκλήσεων, περικάλυμμα μόνον ἐχουσῶν τὴν εἰρήνην, πράγματι δὲ προτιθεμένων νὰ συγκαλύψουν τὸ μῖσος καὶ τὴν διαίρεσιν μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς γῆς, ἀλλὰ διὰ συγκεκριμένων πράξεων διὰ τῆς συνεποῦς συνεχίσεως τῆς αἰωνοβίου ζωῆς καὶ δράσεως τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.



## Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ

Τοῦ Θεοφίλ. Ἐπισκόπου Ὁλύμπου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Τὴν 20ὴν τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐορτάζει ἡ ἁγία ἡμῶν ἐκκλησία τὴν μνήμην τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου προφήτου Ἡλία. Εἶναι ἀξιοσημείωτον ὅτι ἀπὸ ὅλους τοὺς προφήτας τῆς Π. Δ., ἡ Ἰσραηλιτικὴ παράδοσις οὐδένα ἄλλον ἀνύψωσε τόσο πολὺ ὅσον τὸν προφήτην Ἡλίαν. Τὴν Ἰσραηλιτικὴν παράδοσιν ἠκολούθησε καὶ ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία. Οὐδεὶς ἄλλος προφήτης τιμᾶται τόσο ὅσον ὁ προφήτης Ἡλίας. Ἡ τοιαύτη ἐξαιρετικὴ θέσις τοῦ προφήτου Ἡλία ὀφείλεται, κατὰ μέγα μέρος, εἰς τὰ θαύματα τὰ ὁποῖα ἔκαμε διὰ τῆς θερμῆς καὶ θαθείας πίστεώς του πρὸς τὸν ἀληθινὸν Θεὸν τῶν πατέρων του.

Ὁ προφήτης Ἡλίας ἔζησεν εἰς μίαν πολὺ δύσκολον ἐποχὴν διὰ τὸ ἔθνος του. Ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ κατάστασις τῆς ἐποχῆς του εὐρίσκοντο εἰς τελείαν κατὰπτωσιν. Τὸ λυπηρὸν δὲ ἦτο ὅτι τὸ σύνθημα τῆς καταπτώσεως τὸ ἐδιδόν οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες μὲ τὸ κακὸν των παραδείγμα. Ἰδὼς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ὑπῆρχε τελεία ἄρνησις τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ. Ἀντ' αὐτοῦ πρῶτος ὁ βασιλεὺς Ἀχαάθ καὶ ἡ βασιλίσσα Ἰεζάβελ λατρεύουν τὸν ψευδὴ εἰδωλολατρικὸν Θεὸν Βάαλ. Καταργεῖται ἡ λατρεία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ ἀντικαθιστᾷ αὐτὴν ἡ εἰδωλολατρικὴ λατρεία τοῦ Βάαλ. Ἐπακόλουθον τῆς τοιαύτης θρησκευτικῆς καταπτώσεως εἶναι ἡ ἠθικὴ κατὰπτωσις. Εἰς τὴν δύσκολον ταύτην ἐποχὴν ἀναφαίνεται ἡ ὁμολογουμένως μεγάλη καὶ ἐξέχουσα φυσιογνωμία τοῦ προφήτου Ἡλία.

Ὁ προφήτης μὲ θάρρος παρουσιάζεται εἰς τὸν βασιλέα Ἀχαάθ καὶ προαναγγέλλει μεγάλην ἀνομιβρίαν ὡς τιμωρίαν τῆς θρησκευτικῆς ἀποστασίας. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀνομβρίας ταύτης εἶναι ἡ πείνα, ἡ ὁποία ἄρχισε νὰ μαστίῃ τὸν λαόν. Ὁ Ἀχαάθ θεωρεῖ ὡς αἴτιον τοῦ κακοῦ τὸν Ἡλίαν καὶ κα-

ταδιώκει αὐτὸν καὶ τοὺς προφήτας τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ Ἡλίας, κατὰ διαταγὴν τοῦ Θεοῦ καταφεύγει εἰς τὸν χεῖμαρρον Κερεῖθ ἀνατολικῶς τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, ἔνθα ἐτρέφετο, κατὰ θαυμαστὸν τρόπον ὑπὸ κόρακος. Λόγῳ τῆς ἀνομβρίας τὰ ὕδατα τοῦ χεῖμαρρου ἐξηντλήθησαν καὶ ἀναγκάζεται ὁ Ἡλίας, πάλιν κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν πόλιν Σαρεπτά, ὅπου παρέμεινε εἰς τὴν οἰκίαν χήρας τινός. Ἐνταῦθα ὁ προφήτης ἔκαμε δύο θαύματα. Εἰς ἀνταμοιβὴν τῆς φιλοξενίας τῆς χήρας, ἡ ὁποία εἶχε μόνον ἐλάχιστον ἄλευρον καὶ ἔλαιον πρὸς παρασκευὴν ἑνὸς μόνου φαγητοῦ, καὶ ἐν τούτοις προθύμως ἐφιλοξένησε τὸν προφήτην, ἐπολλαπλασίασε τὸ ἐλάχιστον ἔλαιον καὶ ἄλευρον. Τὸ ἄλλο θαῦμα τοῦ προφήτου ἦτο ἡ ἀνάστασις τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τῆς χήρας αὐτῆς. κατόπιν θερμῆς προσευχῆς πρὸς τὸν Θεόν.

Ἡ ἀνομβρία ὅμως ἐξακολουθεῖ, εἶναι τὸ τρίτον ἔτος τῆς θεομηνίας ταύτης καὶ μὲ αὐτὴν γίνεται ἀκόμη σκληροτέρα ἡ δοκιμασία τοῦ λαοῦ. Ὁ προφήτης λαμβάνει ἐντολὴν ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Ἀχαάθ. Ὁ προφήτης ὑπακούει εἰς τὸ πρόσταγμα τοῦ Θεοῦ καὶ παρουσιάζεται εἰς τὸν βασιλέα. Ἡ συνάντησις των ὑπῆρξε διαίαι: «Καταστροφὰ τοῦ Ἰσραήλ», καλεῖ ὁ βασιλεὺς τὸν προφήτην, ἀλλὰ ὁ προφήτης μὲ θάρρος χαρακτηρίζει τὸν βασιλέα «διαφθορέα τοῦ Ἰσραήλ».

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον χωρίζει τοὺς δύο ἄνδρας εἶναι τὸ θρησκευτικὸν ζήτημα: Εἶναι ὁ Βάαλ θεὸς ἀληθινὸς ἢ ὁ Ἰεχωβά, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων των; Τὸ ζήτημα ἐλύθη κατόπιν συμφωνίας διὰ θαύματος ἐπὶ τοῦ ὄρους Καρμήλου. Ἱερεῖς καὶ προφῆται τοῦ εἰδωλολατρικοῦ Θεοῦ Βάαλ, λαὸς πολὺς καὶ ὁ Ἡλίας μόνος ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀ-

ληθινοῦ Θεοῦ, συναθροίζονται ἐπὶ τοῦ ὄρους. Ἐκεῖ κτίζονται δύο θυσιαστήρια, τοῦ Βάαλ καὶ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Θέτουν ἐπάνω εἰς τὰ θυσιαστήρια ξύλα καὶ τὰ διὰ τὴν θυσίαν σφάγια καὶ πρῶτοι οἱ ἱερεῖς τοῦ Βάαλ, 400 τὸν ἀριθμὸν, προσεύχονται, φωνάζουν, τρέχουν γύρω τοῦ θυσιαστηρίου καὶ παρακαλοῦν τὸν θεὸν των νὰ ρίψῃ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διὰ τὴν θυσίαν. Εἰς μάτην ὅμως, ἡ ἡμέρα εἶχε σχεδὸν παρέλθει καὶ «οὐκ ἦν φωνὴ οὐκ ἦν ἀκρόασις». Τέλος λαμβάνει τὸν λόγον ὁ προφήτης Ἡλίας. Εἰρωνεύεται πρῶτον τοὺς ἀντιπάλους του καὶ παραγγέλλει ἔπειτα νὰ ρίψουν ὕδωρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Ἐπειτα ἀναπέμπει θερμὴν προσευχὴν πρὸς τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ἀμέσως πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτει καὶ κατακαίει τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου θύματα. Ὁ λαὸς ἔκθαμβος ἀναφωνεῖ: «Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτός ἐστιν ὁ Θεός» (Γ' Βασιλ. ιη'). Τὸ θαῦμα αὐτὸ ἀκολουθεῖ ραγδαία βροχή, ἡ ὁποία ἀναζωογονεῖ τὴν καταξηρανθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀνομβρίας γῆν.

Ἀλλὰ ἡ δρᾶσις τοῦ προφήτου Ἡλία δὲν σταματᾷ μόνον ἐπὶ τοῦ θρησκευτικοῦ ζητήματος. Καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀδικίαν, ἡ ὁποία εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς θρησκευτικῆς καταπτώσεως, κτυπᾷ, ἀδιάφορον ἀν' αὐτὴ ἐξασκεῖται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως Ἀχαάθ. Πλησίον τῶν κτημάτων τοῦ βασιλέως εὐσεβῆς Ἰσραηλίτης Ναβουθαὶ καλούμενος, εἶχεν ἐκ κληρονομίας ἀγρόν τὸν ὁποῖον ἐξήτει ὁ βασιλεὺς. Ὁ Ναβουθαὶ ἠρνήθη τὸ τοιοῦτον καὶ τότε ὁ Ἀχαάθ τῇ συμβουλῇ καὶ συμπράξει τῆς βασιλίσσης Ἰεζάβελ ἐφόνευσε διὰ δολοπλοκίας τὸν Ναβουθαὶ καὶ ἥρπασε τὸν ἀγρόν του. Πλήρης ὀργῆς τότε παρουσιάζεται ὁ Προφήτης εἰς τὸν Βασιλέα καὶ μὲ θάρρος ἀποκαλεῖ αὐτὸν «δολοφόνον καὶ κληρονόμον» καὶ προλέγει συγχρόνως τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ καὶ τῆς βασιλίσσης διὰ σκληροῦ καὶ ὀδυνηροῦ θανάτου, δπερ καὶ ἐγένετο (Γ' Βασ. κεφ.20).

Ὁ Προφήτης Ἡλίας, κατὰ τὴν διήγησιν τῆς Ἀγίας Γραφῆς, δὲν ἀπέθανεν ἀλλ' ἀνελήφθη εἰς τοὺς



## ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ



Τὸν παρελθόντα μῆνα διεξήχθη διαγωνισμός πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς καλλιέργειας τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, εἰς τὸν ὁποῖον ἔλαβον μέρος Ἑλληνόπουλα τῶν Σχολείων τῆς Νέας Ἀγγλίας. Ὁ διαγωνισμός διεξήχθη εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν, ἡ δὲ Ἑλλανόδικος Ἐπιτροπὴ ἀπένειμε βραβεῖα εἰς ὅκτῳ Ἑλληνόπουλα.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω εἰκόνα τὰ διαγωνισθέντα Ἑλληνόπουλα. Καθήμενοι εἰς

τὴν πρώτην σειρὰν ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ: Ὁ Ἀρχιμ. κ. Σίλας Κοσκινῶς καὶ ὁ καθηγητὴς κ. Μουτεβελῆς, διευθυντὴς τοῦ Σχολείου τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» Βοστώνης. Οἱ μετ' αὐτὸν τρεῖς, μέλη τῆς Ἑλλανοδίκου Ἐπιτροπῆς, εἶναι ὁ ὑποδιευθυντὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, καθηγητὴς κ. Ἰω. Φραγκούλας, ὁ Δρ. Κωνστ. Λαυρακάς καὶ ὁ Δρ. Σε-

ραφεῖμ Καραμᾶλλης. Εἰς τὸ κέντρον ὁ Διευθυντὴς τῆς Θεολ. Σχολῆς ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιήλ. Οἱ τέσσαρες με' αὐτόν, μέλη τῆς Ἑλλανοδίκου Ἐπιτροπῆς, εἶναι: Ὁ πρωθιερεὺς κ. Δ. Καλλιμάχος, ἡ Καθηγήτρια Μαρία Σταυρινοῦ καὶ οἱ καθηγηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Γ. Παπαντωνίου κα' Γ. Λιακόπουλος. Εἰς τὸ ἄκρον δεξιὸν ὁ καθηγητὴς Αἰδ. κ. Χρήστος Πάππας.

οὐρανοὺς διὰ πυρίνου ἄρματος (Δ' Βασ. κεφ. 2ον). Κέντρον τῶν ἀγώνων τοῦ Προφήτου Ἠλία ἦτο ἡ ἀναγνώρισις τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων των ὡς τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ. Ἡ ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἢ ὁ Βάαλ εἶναι θεός, τρίτον τι δι' αὐτὸν δὲν χωρεῖ. Αὐτὸ εἶναι τὸ κεντρικὸν σημεῖον τοῦ κηρύγματός του καὶ τῆς δράσεώς του. Καὶ ὅλας τὸν τὰς δυνάμεις καταβάλλει εἰς τὸ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὁ θεὸς τῶν πατέρων των εἶναι ὁ μόνος ἀληθινὸς θεός καὶ ἀναλαμβάνει σκληρὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ ψευδοῦς θεοῦ Βάαλ. Μὲ ζῆλον ὑπέρμετρον, μὲ ἐνθουσιασμόν ἀφθαστον, τὸν ὁποῖον ἐμπνέει εἰς αὐτόν ἡ ἰδεώδης ἐκείνη ἐποχὴ τοῦ Μωϋσέως, τὴν ὁποίαν ἔχει ὡς πρότυπον καὶ τὸν ὑποδαυλίζει ἡ ἀκλόνητος πεποίθησις εἰς τὴν ἀ-

λήθειαν τῶν ἰδεῶν του, διεξάγει τὸν σκληρὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς θρησκευτικῆς καὶ κοινωνικῆς καταπτώσεως. Ἡ μεγάλη σημασία τοῦ Προφήτου Ἠλία διὰ τὴν θρησκείαν ἔγκειται ἐν τούτῳ, ὅτι αὐτὸς ἐν τῷ μέσῳ τῆς φοβερᾶς τότε εἰδωλοατρικῆς ἐξαχρείωσεως διακρίνει σαφῶς τὸν ζῶντα ἀληθινὸν θεὸν τῶν πατέρων του ἀπὸ τοῦ μὴ ὑπάρχοντος Βάαλ καὶ ἀποδίδει πάλιν εἰς τὴν θρησκείαν τὴν ἡθικὴν αὐτῆς δύναμιν.

Τοιαύτην μορφήν, ἡ ὁποία διέπνεετο ἀπὸ βαθεῖαν πρὸς τὸν ἀληθινὸν θεὸν πίστιν καὶ τῆς ὁποίας τὰ θαύματα ζωηρῶς παρέμειναν χαραγμένα εἰς τὴν μνήμην τοῦ λαοῦ, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τὴν ἀγνοήσῃ ἡ Ἰσραηλιτικὴ παράδοσις, ἡ ὁποία ἔδωκε τιμητικὴν θέσιν εἰς

τὸν Προφήτην Ἠλίαν, πλησίον τοῦ Μωϋσέως. Οὕτως, εἰς τὸ βιβλίον τοῦ προφήτου Μαλαχίου κεφ. 4, 4 εὐρίσκομεν ἤδη τὴν παράδοσιν περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἠλία πρὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς μεγάλης τοῦ Κυρίου ἡμέρας, ἡ ὁποία διατηρεῖται ἔκτοτε ζῶσα ἀναφαινομένη καὶ ἐν τῇ Κατὰ τὴν Διαθήκην (Ματ. 11, 14' 17, 10. Λουκ. 1, 17. Ἰω. 1, 21. Ματ. 16, 14, Μαρκ. 6, 15). Κατὰ τὴν σκηνὴν δὲ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ἐκτὸς τοῦ Μωϋσέως, οὐδεὶς ἄλλος τῶν ἀνδρῶν τῆς Π. Διαθήκης ἐμφανίζεται εἰμὴ ὁ Ἠλίας μόνος. Ἡ τοιαύτη ἐξαιρετικὴ θέσις τοῦ Ἠλία ὀφείλεται κατὰ μέρος εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὸν ἀγῶνά του ὑπὲρ τοῦ ζῶντος ἀληθινοῦ θεοῦ τῆς Μωσαϊκῆς παραδόσεως.



## Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ

Ἀμερική! Χώρα μεγαλειώδης, υπέρμαχος ἀτρόμητος τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ. Τὸ θαῦμα τοῦ Εἰκοστοῦ αἰῶνος. Ὅ,τι ἦτο δυνατόν νὰ ὀνειροπολήσῃ ἡ ἀνθρωπότης ὡς ἀπαύγασμα τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας καὶ τοῦ Χριστιανικοῦ Δόγματος πραγματοποιεῖται ἐκεῖ. Μία χώρα τεραστία εἰς δύνανιν, ἀλλὰ καὶ ἀπέραντος, ἀφθαστος, ἀνεξάντλητος εἰς εὐποίαν ὑπὲρ τῶν ἄλλων λαῶν, εἰς στοργὴν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων, εἰς θυσίας ὑπὲρ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Οὐδέποτε εἰς τὴν ἱστορίαν ἐνεφανίσθη τοιοῦτον φαινόμενον. Δύναμις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος, εἰς τὴν προστασίαν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ ἡ ἐξαίρετος, ἡ κοσμοϊστορική αὕτη ἀποστολὴ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἀρχίζει ἀπὸ τὴν πρώτην συγκρότησιν αὐτῶν εἰς Κράτος τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας. Πρώτη καὶ μόνη ἡ Ἀμερικανικὴ Δημοκρατία συλλαμβάνει τὸ βαθύτερον νόημα καὶ τῆς Ἑλληνικῆς μὲν φιλοσοφίας, ἰδίᾳ ὅμως τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας. Πρώτη καὶ μόνη ἡ Ἀμερικὴ κατανοεῖ ὅτι τὸ χριστιανικὸν δίδαγμα διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρώπου, θὰ παρέμενεν ἐπὶ αἰῶνας γράμμα νεκρόν, ἐὰν καὶ ἐφόσον δὲν διεκηρύσσετο καὶ ὡς δόγμα πολιτικόν, ἐὰν καὶ ἐφόσον δὲν ἐτίθετο ὡς σκοπὸς τοῦ Κράτους καὶ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας ἡ διακήρυξις καὶ ἡ προστασία τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος. Εἶναι ἡ πρώτη καὶ ἀσύγκριτος ὑπηρεσία τὴν ὁποίαν ἡ Ἀμερικὴ προσέφερεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Bills of Rights τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1776 (Διακήρυξις τῶν Πολιτειῶν Maryland, Pennsylvania, North Carolina, New Hampshire, Massachusetts) ποὺ διαδηλώνουν ὅτι «σκοπὸς τῆς ἰδρύσεως καὶ ὀργανώσεως τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας εἶναι νὰ ἐφοδιάσῃ τὰ ἄτομα μὲ τὴν δύνανμιν νὰ ἀπολαύσουν ἐν ἀσφαλείᾳ τῶν φυσικῶν τῶν δικαιωμάτων, ζωῆς καὶ ἐλευθερίας», εἶναι ἡ αἰώνια παρακαταθήκη πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Καὶ πύλαι Ἄδου «οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς». Ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1789 ἀπλῶς ἐπαναλαμβάνει τὴν Διακήρυξιν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τοῦ 1776.

Εἶναι τοῦτο σημεῖον θαρσύναντον εἰς τὴν ἀνέλιξιν τῆς Ἱστορίας τὸ ὁποῖον σήμερον ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐποχὴν πρέπει νὰ τονισθῇ. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἡ Δημοκρατία τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν προωρίσθη ἀπὸ τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν νὰ ἀποβῇ ὁ πρῶτος εἰσηγητὴς καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ προασπιστὴς τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, τῶν ὁποίων ἡ σύνθεσις ἀπαρτίζει τὸν καλούμενον πολιτισμόν. Πρὸ τῆς ἐμφανίσεως ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας, ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου ὡς προσωπικότητος παρέμεινεν ὡς ἀπλή φιλοσοφικὴ σκέψις ἢ ὡς χρι-

ῥυπὸ Ν. Δ. ΜΑΝΟΥΣΗ, Δικηγόρου

στιανικὸν δίδαγμα, δὲν εἶχε διακηρυχθῇ ὡς σκοπὸς τῆς κρατικῆς ἐξουσίας. Εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν Δημοκρατίαν τοῦ Περικλέους ἀναγνωρίζονται μὲν πολιτικὰ δικαιώματα ὠρισμένης μικρᾶς τάξεως τῶν Ἀθηναίων πολιτῶν, ἀλλ' οὐδὲ σκέψις κἂν γίνεται περὶ δικαιωμάτων τοῦ ἀτόμου. Ἡ δουλεία θεωρεῖται ὡς κατάστασις φυσικὴ καὶ ὁ Σωκράτης καταδικάζεται νὰ πῇ τὸ κώνειον διότι διδάσκει ἐλευθερώας. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐπὶ αἰῶνας ὀλοκλήρους μέχρι τοῦ 18ου αἰῶνος αἱ ἀπολυταρχίαι τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως οὐδὲ κἂν ἐπιτρέπουν νὰ γραφῇ τι περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ Κράτος εἶναι ἕνας ἀδυσώπητος ὁδοστρωτὴρ ὑπὸ τὸν ὁποῖον συντρίβεται, δυναστεύεται, ἐξουθενοῦται ἡ ἀνθρωπίνη προσωπικότης. Ψιθυροὺς ἀπέραντος τρόμου καὶ φόβου ἀναβλύζει ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος κύπτει ὑπὸ τὴν ἀνηλεὴ θίαν τοῦ πρώτου τυχόντος Ἀρπαγὸς τῆς Κρατικῆς ἐξουσίας. Ὁ Ἡρώδης, ὁ σφαγιαστής, ὁ ὁποῖος ζητεῖ ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν ἐνὸς ἀθώου, τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, διότι αὐτὸ ἤρεσεν εἰς τὴν φίλην του Ἡρωδιάδα, ὁ Ἡρώδης ὁ αἰμόφυρτος, σκορπίζων θρήνους μὲ τὴν σφαγὴν τῶν νηπίων, «Θρήνος ἐν Ραμφᾷ ἠκούσθη, Ραχήλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι ὅτι οὐκ εἰσί», εἶναι ἡ προσωποποίησις ὅλων τῶν Μεγιστᾶτων, ὅλων τῶν Φεουδαρχῶν τῆς προαμερικανικῆς περιόδου, εἴτε τῆς προχριστιανικῆς εἴτε τῆς μεταχριστιανικῆς, οἱ ὁποῖοι ὡς δόγμα εἶχον «L'Etat c'est moi» καὶ τὴν κρατικὴν ἐξουσίαν ἐθεώρουν ὡς «ἀρπαγμόν» διὰ τὴν κατὰθλψιν τῶν ἀδυνάτων καὶ διὰ τὴν ἐπιδίωξιν τῶν ἐγωϊστικῶν τῶν ὀρέξεων.

Τίς οἶδε ἐπὶ πόσους αἰῶνας ἀκόμη θὰ ἐσυνεχίζετο ἡ ἀπάνθρωπος αὕτη κατάστασις, ἐὰν ἡ Ἀμερικανικὴ Δημοκρατία δὲν ἐνεφανίζετο εἰς τὸν ὀρίζοντα τῆς Ἱστορίας!

Ἰδοὺ τί εἶναι τὸ πρῶτον, τὸ ὁποῖον συναρπάζει, γοητεύει, ἐνθουσιάζει εἰς τὴν θεώρησιν τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας. Καὶ ἂν τίποτε ἄλλο δὲν θὰ προσέφερεν ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἂν ἡ ἱστορικὴ δρᾶσις τῆς ἐσταμάτα ἐκεῖ, καὶ πάλιν θὰ ἦτο ἀξία τῆς αἰωνίας εὐγνωμοσύνης τῶν ἀνθρώπων. Μὲ τὴν πρώτην αὐτὴν πρᾶξιν τῆς μᾶς ἔδωκε τὸ πᾶν, τὴν συνειδησιν τῶν δικαιωμάτων μας. Ὑπάρχει τι εὐγενέστερον; Ὅλοι οἱ Λαοὶ ὅλης τῆς Γῆς καὶ ἰδίᾳ τῆς Εὐρώπης, ὅσοι ἔζων ἕως τότε μὲ τὴν πολιτικὴν ἀγωνίαν τοῦ φόβου, ἀνέβλεψαν, ἐσκίρτησαν εἰς τὸ ἄκουσμα τῶς Bills of Rights. Ἀπὸ θάσιν αἰωνίαν, ἀκοίμητον, ἀπόκλημα ἐσαεῖ, Διαθῆ-



## ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ



Τὴν 13ην Ἰουνίου τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ κτίριον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἐν μέσῳ ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ὁμογενῶν ἐγένετο σεμνὴ τελετὴ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπενεμήθησαν παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τὰ διπλώματα εἰς τὰς πρώτας δώδεκα ἀποφοίτους τοῦ νεο-συστάτου Κατηχητικοῦ Φροντιστηρίου.

Ἡ ἐπομένη περίοδος λειτουργίας τοῦ Φροντιστηρίου τούτου διὰ τὴν Νέαν Ὑ-όρκην καὶ τὰ περίχωρα ἄρχεται περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου. Συντόμως θὰ ἐπεκταθῇ ἡ λειτουργία παρομοίων Κατηχητικῶν Φροντιστηρίων καὶ εἰς ἄλλα μεγάλα κέντρα, ὥστε νὰ δοθῇ ἡ εὐχέ-

ρεια προπαρασκευῆς Κατηχητῶν καὶ Κατηχητριῶν δι' ὅλας τὰς Κοινοτήτάς μας.

Ἡ ἀνωτέρω φωτογραφία ἐλήφθη κατὰ τὸ τέλος τῆς τελετῆς. Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Μιχαὴλ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Κατηχητικοῦ Φροντιστηρίου καὶ τῶν πρώτων ἀποφοίτων του.

κὴν πράγματι Καινὴν, ἐξεπήγασαν αἱ ἐλευθερίαι τῶν Λαῶν. Ἐνας παφλάζων χεῖμαρρος, ἕνας ὀγκώδης θρηχυθμός ἀνέσεως, ψυχικῆς ἀνατάσεως, κάτι τὸ μεγαλουργὸν ἐδονήθη εἰς τὸ Σύμπαν καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ δουλείας Λαοὶ ἀνέβλεψαν.

Ἀμερικὴ, χώρα τοῦ ἰδεαλισμοῦ, χώρα τοῦ ἀνθρωπίνου περσωναλισμοῦ, Βηθλεὲμ τοῦ χριστιανικοῦ περσωναλισμοῦ θὰ παραμείνῃς αἰώνια μέσα εἰς τὰ στήθη μας, μέσα εἰς τὰ ἐνδόμυχα παντὸς ἀνθρώπου, παντὸς λαοῦ ὁ ὁποῖος πιστεύει εἰς τὴν Ἐλευθερίαν.

Ἄλλ' ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἀμερικῆς δὲν σταματᾷ ἐδῶ. Μετὰ ὀρισμένας ἀμφιταλαντεύσεις τῶν Ἀπομονωτικῶν, ἡ Ἀμερικὴ, πιστὴ εἰς τὴν Διακήρυξιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, θαυμάτα κατανοεῖ ὅτι πρέπει νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν δύναμιν της καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Διακηρύξεως. Μεγάλοι ἄνδρες της, ὡς ὁ Wilson, ὡς ὁ Roosevelt, ὡς ὁ Truman ἀντιλαμβάνονται, σύμφυχοι τὴν δευτέραν κοσμοϊστορικὴν ἀποστολὴν τῆς Μεγάλης Πατρίδος των καὶ τίθενται ἐπὶ τὸ ἔργον. Πλήσσει ἡ Εὐρώπη ἀπὸ τὴν αὐταρχικὴν θίαν τῆς Γερμανίας τοῦ Κάιζερ καὶ τῶν τότε δορυφόρων της καὶ ἡ Ἀμερικὴ σπεύδει. Παρατάσσει τὰς στρατιάς της παρὰ τὰς μαχομένας δυνάμεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐξασφαλίζει τὴν νίκην τῶν Ἐλευθέρων Θεσμῶν. Ἄλλ' ἡ ἐπακολουθήσασα Εἰρήνη, εἶναι ἐφήμερος. Νέαι Δικτατορίαι ἐμφανίζονται, ὁ Ναζισμὸς καὶ ὁ Φασι-

σμὸς καὶ ἀπειλεῖται καὶ πάλιν ἡ ἀνθρωπίνῃ ἐλευθερία. Ἡ Ἀμερικὴ καὶ αὖθις πρωτοστατεῖ. Ἀποθιβά-ζει δυνάμεις ἀκμαίας εἰς τὴν γηραιάν καὶ ἡττοπαθῇ Εὐρώπην, προτάσσει τὴν ἀτρόμητον νεολαίαν της καὶ συντρίβει τοὺς Δικτάτορας μέσα εἰς τὰς φωλεάς των. Ἡ ἀνθρωπότης ἀναπνέει.

Ἄλλ' ἀμέσως, ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν Εἰρήνην, προβάλλει ὁ νέος κίνδυνος, ὁ μέγιστος ἀπὸ ὅσους ἠδύναντο νὰ ἀπειλήσουν τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, ὁ κίνδυνος τῆς βίας τοῦ Κομμουνισμοῦ. Μία νέα Δικτατορία ἐτοιμάζει τοὺς ὀδόντας της διὰ νὰ κατασπαράξῃ τὰ ἱερά καὶ ὅσια τοῦ ἀνθρώπου, ἡ Δικτατορία τοῦ Σοβιετισμοῦ. Αἱ ἄλλαι δικτατορίαι ποὺ προηγήθησαν ὡχριοῦν πρὸ αὐτῆς, ἦσαν ἐπεισόδια παρεμπίπτοντα. Ὁ Κομμουνισμὸς εἶναι Δικτατορία ἀσυγκρίτως μεγαλύτερα πάσης ἄλλης ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν λαῶν. Ὡς δόγμα πολιτικὸν εἶναι ἡ ἀπάρνησις ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ὡς δόγμα εἰδικώτερον οἰκονομικὸν καὶ κοινωνικὸν ἡ ἀπάρνησις τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐργασίας, ὡς δόγμα φιλοσοφικὸν ἡ ἀπάρνησις τοῦ πνεύματος καὶ τῆς θρησκείας. Καὶ ὁ κίνδυνος προβάλλει ἀπειρομεγέθης. Πάνοπλος ἐπιτίθεται ὁ Κομμουνισμὸς παντοῦ. Ἡ Ἑλλάς δοκιμάζει πρώτη τὰ πλήγματα. Ἡ Κορέα δοκιμάζει δευτέρα τὰ πλήγματα. Ποῖος ἐμφανίζεται καὶ πάλιν προασπιστὴς τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου; Ἡ



Ἀμερική. Ἀνασυντάσσει τὰς δυνάμεις της. Καταστρώνει τὰ τεράστια σχέδια τῆς ἀμύνης καὶ σαλπίζει εἰς ὅλους τοὺς ἐλευθέρους λαοὺς τὸ κήρυγμα τῆς ἀνεγέρσεως.

Εἰς τὴν κρίσιμον αὐτὴν καμπὴν ἡ Ἀμερική κατανοεῖ θαυτάτα ὁλόκληρον τὸ μέγεθος τῆς κοσμοϊστορικῆς ἀποστολῆς της. Ἄλλοτε ὑπῆρξεν ἡ γεννήτρια τῆς Διακηρύξεως καὶ ὁ θεματοφύλαξ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Ἄλλοτε ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὴν πάλιν κατὰ τῆς θίας. Ἀλλὰ σήμερον ἡ ἀπειλὴ εἶναι ἀπείρως μεγαλυτέρα. Ἀλλὰ σήμερον ἀπαιτεῖται κινητοποιήσις ὧν ἀνεξαίρετως τῶν δυνάμεων. Ὁ ἐχθρὸς εἶναι ὀγκώδης εἰς ἀριθμόν, ὀγκώδης εἰς ὅπλισμόν καὶ ἡ συντριβὴ, ὁ ἀφανισμὸς τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ εἶναι μοιραῖος, ἐὰν ἡ Ἀμερική δὲν ὀρθωθῇ ὁλόκληρος διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τὸν κίνδυνον. Οὐδεμίαν ἀμφιταλάντευσις, οὐδεὶς δισταγμός. Κατανοοῦν τοῦτο μὲ μεγαλοφυῶν πράγματι καταπληθίσουσιν οἱ Μεγάλοι ἄνδρες της, οἱ ὅποιοι καὶ ἀποτελοῦν σήμερον τὴν πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἡγεσίαν της. Ὁ Μέγας Τροῦμαν, ὁ ὑπέροχος οὗτος συγκεντρωτὴς ὁλοκλήρου τοῦ Ἀμερικανικοῦ πνεύματος, ἡ μεγαλουργὸς αὕτη διάνοια καὶ ψυχὴ, ἡ ὁποία συμπυκνώνει ὅλην τὴν φλόγα τῆς Διακηρύξεως ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ἡ ὁποία πάλλεται ἀπὸ ἑνᾶ ὑπέρθεον ἐνθουσιασμόν πρὸς τὸ χριστιανικὸν κήρυγμα, ἐκδίδει τὰ διαγγέλματα, ἀγρυπνεῖ εἰς ὅλα. Ἡ Ἀμερική ὑπὸ τὴν ἀφθαστον πνοὴν του, ἀναταράσσεται, ἀνασυντάσσει τὰς δυνάμεις της, συναγείρεται εἰς ἕνα πρωτοφανὴ συναγεμόν. Μεταβάλλεται εἰς τὸ ἀπέραντον, τὸ ἀνεξάντλητον ὅπλοστάσιον τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῶν δημοκρατικῶν ἰδανικῶν. Καὶ οἱ ἄλλοι μεγάλοι ἄνδρες της ἀκολουθοῦν. Ὁ Ἀϊζενχάουερ ἔσπευσε νὰ ὀργανώσῃ τὴν νυσταλέαν Εὐρώπην, νὰ μεταδώσῃ τὸν σπινθῆρα τῆς ἀμερικανικῆς ἀκτινοβολίας, νὰ ἐτοιμάσῃ τὸν Στρατόν, ὁ ὁποῖος θὰ πλῆξῃ τὸν ἐπερχόμενον ἐχθρόν. Ἡ Ἀμερική θὰ ἀποβῇ καὶ πάλιν ὁ Σωτὴρ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ ἐδῶ ἀκριβῶς ἔγκειται τὸ πᾶν. Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Ἀμερική κατανοοῦσα τὸν ὑπέρτατον ρόλον της, σπεύδει νὰ συντάξῃ πανταχοῦ τῆς ἐλευθέρας ἀνθρωπότητος τὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς θίας, ἀκούονται ψίθυροι καὶ δισταγμοί. Μήπως θὰ ἔπρεπε νὰ συνεχισθῇ ἀκόμη τὸ Σχέδιον Μάρσαλ καὶ τὰ δισεκατομμύρια τῶν ἀμερικανικῶν δολλαρίων νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν περαιτέρω ἀνασυγκρότησιν τῆς οἰκονομίας τῶν Εὐρωπαϊκῶν καὶ ἄλλων κρατῶν; Μάταιος δισταγμός. Ὁμοιάζει μὲ τὸν μῦθον «τῶν οἰκίων ὕμῶν ἐμπιπραμένων ὑμεῖς ἄδετε». Πρὸς τί ἡ ἀνασυγκρότησις διὰ τὴν εὐημερίαν τὴν ὑλικήν, ἐὰν καταποντισθῇ ἡ ἐλευθερία; Πρὸς τί ἡ ὁδοποιΐα, οἱ λιμένες, τὰ παραγωγικὰ ἔργα, ἡ ἀνοικοδόμησις τῶν ἐρειπίων, ἐὰν πρόκειται νὰ ἐπιβληθῇ ἡ θία; Πρὸς τί ἡ ἐπιδίωξις τοῦ εὖ ζῆν, ὅταν ἀπειλῆται τὸ ζῆν; Θὰ ὑπολειφθῇ τίποτε ἀπὸ ὅσα ἐτοι-

μάζομεν, ὅταν ἀπολέσωμεν αὐτὸ τοῦτο τὸ δικαίωμα ὑπάρξεως; Συνεπῶς ἐνὸς ἐστὶ ἀνάγκη. Ὅπλων καὶ Στρατοῦ. Ἡ εἰδυλλιακὴ ἐποχὴ τῶν Σχεδίων Οἰκονομικῆς Ἀνασυγκροτήσεως παρῆλθεν. Ἡ ἐπιθεσις κατὰ τῆς Κορέας, τὸ ἀφθόνως χυνόμενον ἐκεῖ ἀμερικανικὸν αἷμα κατέδειξεν ὅτι ὁ ἐχθρὸς εἶναι ἐπὶ θύραις. *Annibal ante Portes*. Ἐπιβάλλεται ἡ ἀναθεώρησις ὧν τῶν Σχεδίων. Ἄς παραμερισθῇ ἡ ἀνασυγκρότησις ἡ οἰκονομικὴ καὶ ἄς προαχθῇ μόνη, κυρία, δεσπόζουσα καὶ ἄμεσος ἡ ἀνασυγκρότησις ἡ στρατιωτικὴ. Κάθε δολλάριον ποῦ χορηγεῖ ἡ Ἀμερική ἄς μεταβληθῇ εἰς ἕν στρατιωτικὸν ἀμπέχονον, εἰς ἕν στρατιωτικὸν ἐφόδιον, εἰς ἕν ὅπλον. Νὰ ἐτοιμασθοῦν οἱ Στρατοὶ ὧν τῶν ἐλευθέρων λαῶν τῆς Γῆς. Εἰς τὰ ἑκατομμύρια τῶν ὀρδῶν τοῦ Κομμουνισμοῦ, ἄς ἐτοιμασθοῦν ἑκατομμύρια στρατιῶν τῶν ἐλευθέρων λαῶν. Ὅ,τι καὶ ἂν γίνῃ, ὅσος χρόνος καὶ ἂν καταναλωθῇ εἰς ἀγόνους διαπραγματεύσεις καὶ συζητήσεις, ἡ σύγκρουσις εἶναι ἀναπόφευκτος.

Ὅπως ὑπῆρξεν ἀναπόφευκτος ἡ σύγκρουσις μετὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῆς Εἰδωλολατρείας, ὅπως ὑπῆρξεν ἀναπόφευκτος ἡ σύγκρουσις μετὰ τοῦ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ὅταν δύο ἰδεολογίαι ἐστάθησαν ἀντιμέτωποι ἀλλήλων, τοιουτοτρόπως εἶναι μοιραία καὶ ἀναπόφευκτος ἡ σύγκρουσις μετὰ τοῦ Δημοκρατίας καὶ τοῦ Κομμουνισμοῦ. Τὸ δόγμα τῆς Ἐλευθερίας θὰ συγκρουσθῇ μὲ τὸ δόγμα τῆς θίας. Εἶναι ἀναγκαιότης ἱστορικὴ. Κατ' ἀνάγκην ἱστορικὴν αὖριον, μετ' ὀλίγας ἐβδομάδας, μετ' ὀλίγους μῆνας, μετὰ ἔτος ἢ μετὰ τινα ἔτη, ἡ Ἐλευθερία θὰ θρονιοφωνήσῃ εἰς τὴν Βίαν ὅ,τι ἄλλοτε ἐθρονιοφώνησεν ὁ Χριστιανισμὸς εἰς τὴν Εἰδωλολατρείαν: «Χαμαὶ πέσε δαίδαλος αὐλά· οὐκέτι Φοῖβος ἔχει καλύβαν, οὐ Μάντιδα Δάφνην, οὐ παγὰν λαλέουσιν». Αἱ λόγχοι αἱ στίλβουσαι, αἱ ἀπαστράπτουσαι τῆς Ἐλευθερίας εἰς μίαν ἀπέραντον καὶ οὐρανομήκη κλαγγὴν θὰ συγκρουσθοῦν μὲ τὰς λόγχας τῆς θίας. Ἀπὸ τὸν ὀρυμαγδὸν αὐτὸν τὸν ἀσύλληπτον εἰς ἔκτασιν, τὸν πρωτοφανὴ εἰς τὴν ἱστορίαν θὰ συντελεσθῇ ἅπαξ διὰ παντός ἡ ἀπολύτρωσις τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἀγωνία τοῦ φόβου θὰ τερματισθῇ. Ἡ Δημοκρατία θὰ ἐπικρατήσῃ. Ἡ Διακήρυξις τῶν Δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου θὰ ἀποβῇ παγκόσμιος. Εἰς πᾶσαν γωνίαν τῆς Γῆς, ὅπου ὑπάρχει ἀνθρώπος, θὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ παντός, θὰ γίνῃ σεβαστὴ ἑσὰεὶ ὡς ἀξία δεσπόζουσα καὶ ἀναμφισβήτητος ἡ προστασία τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος.

Ἰδοὺ τὸ δεύτερον Μεγαλειῶδες ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον ἀποδύεται καὶ πρωτοστατεῖ σήμερον ἡ Ἀμερική. Ἰδοὺ διατὶ ὅλοι οἱ λαοί, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐμβρόντητοι ἀπὸ τὴν ἐπερχομένην λαίλαπα τοῦ Κομμουνισμοῦ στρέφονται πρὸς αὐτήν. Πιστεύομεν εἰς τὴν Ἀμερικήν. Αἱ εὐχαί μας συνοδεύουν τοὺς μεγάλους ἄνδρας της. Ἄς εἶναι ὑγιεῖς καὶ ἀκμαῖοι, διὰ νὰ συντελέσουν τὸν Μέγαν Προορισμόν, τὸν ὁποῖον ἔταξεν ἡ Θεία Πρόνοια εἰς τὴν Μεγάλῃν Πατρίδα των.



## Ἡ Ἑλληνικὴ Φυλὴ Διὰ Μέσου Τῶν Αἰώνων Καὶ ἡ Σύγχρονος Νέα Γενεὰ

Τοῦ κ. ΠΑΝΟΥ Ε. ΛΟΥΒΗ

Ἡ Ἑλληνικὴ Φυλὴ ἀπὸ τῆς παμπαλαίας ἐποχῆς ποὺ ἐφάνη εἰς τὸν κόσμον ἔδειξε τὴν ὑπεροχὴν τῆς καὶ ἐχάραξε τὸν δρόμον τῆς προόδου τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὸν πολιτισμὸν τῆς ἐναρμονίου κοινωνικῆς ζωῆς.

Κατὰ τὴν μυθικὴν ἐποχὴν οἱ ἄθλοι τοῦ Ἡρακλέους, ἡ Ἀργοναυτικὴ Ἐκστρατεία εἰς τὴν Κολχίδα, τὰ κατορθώματα τοῦ Θησέως, καὶ μετέπειτα ἡ περίφημος Ὀμηρικὴ ἐποχὴ, εἶναι τὰ πανάρχαια δείγματα τῆς φυλετικῆς ἀνωτερότητος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἄλλας τότε φυλὰς τῆς οἰκουμένης.

Ἐπειτα, κατὰ τὴν περίοδον τῶν Περσικῶν πολέμων, αἱ γιγαντομαχίαι τοῦ Μαραθῶνος, τῶν Πλαταιῶν, τῶν Θερμοπυλῶν, τῆς Σαλαμῖνος καὶ τόσαι ἄλλαι, ὑπῆρξαν ἱστορικὰ γεγονότα παγκοσμίου σημασίας, διότι ἀνέστειλαν τὸν ἐκθαρβαρισμὸν τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τὰς ἀξέστους ὁρδὰς τῆς Ἀσίας.

Κατόπιν, ἡ Ἀλεξανδρινὴ περίοδος ἐξήπλωσε τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν μέχρι τοῦ ποταμοῦ Γάγγη τῶν Ἰνδιῶν εἰς τὴν Ἀπὼ Ἀνατολήν, καταλύσασα τὴν Περσικὴν δεσποτείαν καὶ ἐκπολιτίσασα τοὺς διαφόρους λαοὺς, τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Μετέπειτα, ἡ κραταιὰ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία, ἀκμάσασα καὶ διατηρηθεῖσα ἐπὶ μίαν χιλιετηρίδα, ἐκράτησε τὴν ἡγεμονίαν τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου, καὶ μετὰ τὴν πτώσιν τῆς αἰμοσταγοῦς καὶ χριστιανομάχου Ρώμης, στερεὰ ἐθεμελίωσε τὸν σημερινὸν χριστιανικὸν πολιτισμὸν τῆς οἰκουμένης.

Κατόπιν μὲ τὴν στροφοδίνην τῶν καιρῶν, καὶ ἡ Ἑλλάς ὡς κράτος ὑπέκυψε εἰς τὴν Τουρκικὴν θηριωδίαν, καὶ ἐπὶ τετρακόσια χρόνια ὑφισταμένη τὰ φρικτὰ δεινὰ τῆς δουλείας, ἀντέσχε ὡς ἀκατάλυτος θράχος, χωρὶς νὰ χάσῃ καθόλου ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ τὴν θεοδωρήτον

ἑσωτερικὴν τῆς ζωτικότητά.

Μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν ἀνυπόφορον Τουρκικὴν τρομοκρατίαν, οἱ λογάδες τοῦ Ἔθνους ἐξεκύθησαν εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ διὰ τῆς μορφώσεώς των διέλυσαν τὸ πυκνὸν σκότος τοῦ Μεσαίωνα καὶ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας ἐπαρουσίασαν τὸ θαῦμα τοῦ αἰῶνος τῆς Ἀναγεννήσεως.

Καρπὸς τῆς Ἀναγεννήσεως ὑπῆρξε καὶ τὸ κοσμοϊστορικὸν γεγονός τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τοῦ Χριστοφóρου Κολόμβου, ὁ ὁποῖος κατὰ τὰς συγχρόνους ἐρεῦνας τοῦ Ἑλληνοαμερικανοῦ ἱστοριοδίδου, τοῦ ἀειμνήστου Κανούτα, ἀπεκαλύφθη ὅτι ἦτο εὐπατρίτης Ἑλλήν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821, καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα Ἑλληνικὴ ἀνεξαρτησία μετὰ τὰς ἀπανθρώπους καταστροφὰς τοῦ φοβεροῦ δυνάστου, εἶναι ἓνα καταπληκτικὸν θαῦμα τῆς ἀνεξαντλήτου ζωτικότητος τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς εἰς τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, ποὺ ἄλλαι φυλαὶ ἐξηφανίσθησαν.

Κατόπιν οἱ γνωστοὶ μας καὶ σύγχρονοι ἀπελευθερωτικοὶ ἀγῶνες τοῦ 1912—1913 καὶ μετέπειτα, κατόπιν μυριονέκρων θυσιῶν, ἀπέφερον τὸ τιμιώτερον ἔπαθλον τῆς Ἑλληνικῆς τόλμης, τὴν σημερινὴν Μεγάλην Ἑλλάδα, ἀπὸ τῆς Κρήτης μέχρι τοῦ Ἐβρου, καὶ ἀπὸ τῆς Ρόδου μέχρι τῆς Κερκύρας, καὶ εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον ὁ Θεὸς ξεύρει.

Κοντὰ εἰς ὅλα αὐτὰ θλέπομεν μὲ τὰ ἴδια μας τὰ μάτια, ἐδῶ πέρα εἰς τὴν εὐλογημένην χώραν τῆς Ἀμερικῆς καὶ εἰς τὸν γειτονικὸν Καναδᾶν τὸ ἀξιοπρόσεκτον καὶ περισπούδαστον κατόρθωμα τοῦ εὐδοκίμως διαβιοῦντος Ἑλληνισμοῦ νὰ πιστοποιῇ τὴν ἀξίαν του.

Πρὸ 50ετίας καὶ πλέον, λίγοι

Ἕλληνες πτωχοὶ μετανάσται ἤλθον ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, χωρὶς ἐφόδια, χωρὶς προστασίαν, οἱ περισσότεροὶ ἀγράμματοι νὰ κερδίσουν μὲ χειρωνακτικὴν ἐργασίαν λίγα δολλάρια καὶ νὰ ἐπιστρέψουν πάλιν χωρὶς ἄλλην σκέψιν εἰς τὰ χωριά τους, εἰς τὴν Πατρίδα μας.

Καὶ ἐκεῖ ποὺ ἐφαντάζετο κανεὶς ὅτι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἤλθον εἰς μίαν τόσο μακρινὴν χώραν, ἂν παρέμενον ἐπὶ πολὺν χρόνον θ' ἀπερροφῶντο καὶ θὰ ἐσθύνον μέσα στὶς ἄλλες φυλές, ἀπεναντίας διετήρησαν τὴν Ἑλληνικὴν τους ψυχὴν, ἠγωνίσθησαν σκληρὰ, ἐριζόπιασαν καὶ εὐδοκίμησαν.

Ἀποκαλύπτεται πάλιν τὸ Ἑλληνικὸ θαῦμα, ποὺ πηγάζει μέσα ἀπὸ τὰ ἀκατάλυτα ζώπυρα τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, νὰ μᾶς παρουσιάξῃ τώρα ὑπερτριακοσίας ἀνθρώπους Ἑλληνικὰς Ὀρθοδόξους Κοινότητας, μὲ πληθυσμὸν ποὺ προσεγγίζει τὸ ἑκατομμύριον, νὰ ζῇ ἐν ἀπολύτῳ ἰσοτιμίᾳ μὲ τοὺς παλαιοὺς κατοίκους τῆς Ἀμερικῆς καὶ νὰ χαίρῃ μεγάλην ὑπόληψιν.

Ἡ συντομωτάτη καὶ ἀλματική ἀνασκόπησις τῆς ζωῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ διὰ μέσου τῶν αἰώνων, μᾶς παρέχει ἐδραϊὰν τὴν βᾶσιν νὰ κάμουν οἱ γεροντότεροι μίαν ἔντονον ἔκκλησιν εἰς τὴν ἐλπιδοφόρον νεολαίαν μας, τὴν σύγχρονον Νέαν Γενεάν τοῦ Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς.

Νέοι καὶ Νεάνιδες Ἑλληνοαμερικανοί:

Ἐχετε εἰς τοὺς ὤμους σας μίαν ἔνδοξον καὶ βαρεῖαν ἐθνικὴν κληρονομίαν σύμπαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἀλλὰ ἔχετε προσέτι κληρονομήσει μέσα εἰς τὸ αἷμα σας τὰ ἀκατάλυτα ζώπυρα τῆς Φυλῆς καὶ εἰς τὴν ψυχὴν σας τὴν Ἑλληνικὴν φιλοτιμίαν τῆς μεγαλουργίας, τὰ ὁποῖα σᾶς προοιωνίζουν τὸ μέλλον σας αἰσίων καὶ εὐτυχῆς διὰ σᾶς καὶ διὰ τοὺς ἀπογόνους σας.

Ἀναλάβετε ὅθεν καὶ διεξάγετε μὲ θάρρος τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου σας διατηροῦντες κατὰ τὴν καθημερινὴν σας βιοπάλην τὰ δύο ἀκαταμάχητα ὅπλα τοῦ Γένους μας—τὴν εὐσέβειαν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν



## ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ Ο ΙΕΡΟΣ ΜΗΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Τοῦ Ἀρχιμ. ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΑΧΛΑΔΑ

Κανὲν ἄλλο πρόσωπον, μετὰ τὸν Θεόν, δὲν ἀπολαμβάνει ἐντὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τόσον μεγάλου σεβασμοῦ, τόσης εὐκρινοῦς ἀγάπης, καὶ τόσης ἀφοσιώσεως, ὅσῃν ἀπολαμβάνει ἡ Μήτηρ τοῦ Σωτῆρος, ἡ Παναγία. Διὰ τοῦτο πολλαὶ εἶναι αἱ ἐορταὶ πρὸς ἀνάμνησιν διαφόρων γεγονότων τῆς ζωῆς τῆς Θεοτόκου.

Ἀπὸ ὅλας τὰς ἐορτὰς αὐτὰς ἡ μεγαλύτερα καὶ ἐπισημότερα εἶναι ἡ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἡ ὁποία ἐορτάζεται τὴν 15ην Αὐγούστου. Τῆς ἐορτῆς αὐτῆς προηγούνται δύο ἐβδομάδες νηστείας, πρὸς τιμὴν ἐπίσης τῆς Παναγίας, ἡ δὲ μεθεόρτιος περίοδος διαρκεῖ μέχρι τῆς 23ης, εἰς μερικὰ μάλιστα μέρη μέχρι τῆς 28ης Αὐγούστου. Τοιοῦτοτρόπως ὁλόκληρος σχεδὸν ὁ μὴν Αὐγούστου εἶναι ἀφιερωμένος εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ εἶναι διὰ κάθε Ὁρθόδοξον Χριστιανὸν ὁ ἱερὸς μὴν τῆς Παναγίας.

Ἡ Παναγία εἶναι δι' ἡμᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς πρόσωπον τόσον πολυσέβαστον καὶ ἀγαπητόν, διότι εἶναι ἡ γυνὴ ἡ ὁποία

ἐχρησίμευσεν ὡς ὄργανον τῆς Θείας Προνοίας διὰ τὴν ἐνανθρώπῃσιν τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἡ μητέρα τοῦ Σωτῆρος, ἡ ὁποία ἐπόνεσεν ὅσον ὀλίγαι μητέρες διὰ τὸν ἄδικον καὶ φρικτὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ τῆς. Ἡ Παναγία ἔχει μέσα εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Χριστιανισμὸν, τὴν ἰδίαν θέσιν πού κατέχει μέσα εἰς τὴν οἰκογένειαν ἡ μητέρα. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ αἶσθημα κάθε Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ εἶναι αἶσθημα υἱοῦ ἢ θυγατρὸς πρὸς μητέρα. Πρὸς τὴν Παναγίαν στρέφει αὐτομάτως ὁ Χριστιανὸς τὸ βλέμμα τῆς ψυχῆς, ὅταν τὸν περικυκλώνουν αἱ συμφοραὶ καὶ αἱ θλίψεις. Πρὸς τὴν Παναγίαν στρέφει τὸ βλέμμα ὁ καταπεπονημένος καὶ κουρασμένος ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς Χριστιανός. Πρὸς τὴν Παναγίαν στρέφει τὴν ἐλπίδα του ὁ ἄρρωστος, τὸν ὁποῖον δὲν ἔμπορεῖ νὰ σώσῃ ἢ νὰ ἀνακουφίσῃ ἡ ἐπιστήμη. Πρὸς τὴν Παναγίαν ἀποτρέπει τὴν προσευχὴν του καὶ δι' αὐτῆς ἀναμένει τὴν σωτηρίαν του ὁ ναυαγὸς πού παλαίει μὲ τὰ κύματα. Τὴν προστασίαν τῆς Θεοτόκου ζητεῖ ὁ πολεμιστής, ὁ ὁποῖος ἀπροκάλυπτος καὶ ἐκτεθειμένος εἰς τὸ πῦρ τοῦ ἐχθροῦ, ὡς μόνον προπύργιον

ληνικῆς ψυχῆς, ὅς κρατῇ στερεὰ εἰς τὰς ἐπάλξεις του τὰς δύο σημαίας ἀδελφωμένας, τὴν Πολυάστερον μαζὺ μὲ τὴν Γαλανόλευκον, πού εἶναι καὶ αὐταὶ τὸ δίδυμον σύμβολον τῆς Ἐλευθερίας καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ ὑπὸ τὸ οὐράνιον στερέωμα.

Νέα Ἑλληνοαμερικανικὴ Γενεά: Ἡ διαιώνισις τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὸ μεγαλεῖόν του ἥδη ἀπόκειται εἰς τὴν φρόνησίν σας καὶ εἰς τὴν δυνάμιν σας. Φανήτε ἄξιοι τῆς πολυτίμου προγονικῆς κληρονομίας καὶ ὑπερβάλετε αὐτὴν εἰς Δόξαν.

παντοτεινὴν φιλεργίαν σας, πρὸς ἀπόκτησιν ἐντίμως ὅλων τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν τῆς ζωῆς.

Προχωρήσατε πρὸς τὴν εὐρεῖαν λεωφόρον πού σᾶς ἔχουν χαράξει καὶ μὲ πολλοὺς κόπους καὶ θυσίας ἔχουν διανοίξει οἱ ἀξιοσέβαστοι πρωτοπόροι πρόγονοί σας, χωρὶς παρέκκλισιν ἀπὸ τὰ πατροπαράδοτα ἥθη καὶ ἔθιμα, διὰ νὰ ἔχετε τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ σᾶς θαυμάζῃ ὅλος ὁ κόσμος.

Τὸ φρούριον τῆς Μονεμβασίας, ὁ ἱστορικὸς καὶ ἀδιάσειστος βράχος τῶν ἐθνικῶν μας ἀγώνων, τὸ σύμβολον τῆς καρτερίας τῆς Ἑλ-

καὶ καταφύγιόν του ἔχει τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν.

Ἄν ὅμως ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ καὶ περισσότερον οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, θεωροῦν τὴν Παναγίαν ὡς τὴν μεγάλην καὶ πονετικὴν μητέρα των, τῆς ὁποίας τὴν ἀντίληψιν καὶ προστασίαν ἐπικαλοῦνται εἰς κάθε περίστασιν καὶ κάθε ἀνάγκην τῆς ζωῆς των, δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας καὶ ὡς ἄτομα καὶ ὡς ἐθνικὸν σύνολον, ἡ Παναγία ἀποτελεῖ τὴν προσωποποίησιν τῆς θείας ἀγάπης πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

Κατὰ τὰ δοξασμένα χρόνια τοῦ Βυζαντίου, ὅταν ἡ μεγάλη ἐκείνη Ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία ἀντιμετώπιζε τόσοις φοβεροῦς ἐχθρούς, καὶ ὑπερνικοῦσε τόσοις μεγάλους κινδύνους, ἡ Παναγία ἦτο ἡ Ὑπέρμαχος Στρατηγός, αὐτῆς ἐζητεῖτο ἡ προστασία καὶ καθοδήγησις καὶ πρὸς αὐτήν, μεθ' ἐκάστην νίκην ἀπηυθύνοντο τὰ ἐπινίκια. Ὅταν μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἡ πονεμένη ψυχὴ τοῦ Ἕθνους ἐζητοῦσε παρηγορίαν καὶ καταφύγιον, πρὸς τὴν θερμὴν μητρικὴν ἀγάπην τῆς Παναγίας ἐστράφη καὶ πάλιν πρὸς αὐτὴν ἀπηύθυνε ἡ ἐθνικὴ ψυχὴ τὸν μύχιον πόθον καὶ τὴν κρυφὴν ἐλπίδα τοῦ Γένους: «Σώπασε Κυρά Δέσποινα . . .» «Πάλι μὲ χρόνια μὲ καιροὺς . . .»

Ἡ εἰκὼν τῆς Παναγίας ἦτο ἡ πρώτη σημαία τοῦ Ἕθνους, τὸ Λάβαρον τῆς Ἐπαναστάσεως, κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821. Ἡ ΜΕΛΑΛΟΧΑΡΗ ἐθεωρεῖτο πάντοτε, καθ' ὅλους τοὺς μετέπειτα πολέμους καὶ ἰδίως κατὰ τὴν ἐποποιῖαν τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ Πολέμου, ὡς ὁ προστάτης καὶ πρόμαχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ. Πρὸς τὴν Θεοτόκον καὶ τώρα, ὅποτε τόσοι κίνδυνοι ἀπειλοῦν τὴν ἀνθρωπότητα, στρέφομεν τὸ βλέμμα τῆς ψυχῆς μας καὶ πρὸς αὐτὴν ἀπευθύνομεν τὴν θερμὴν προσευχὴν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου: «Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.»



## ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ ΚΑΙ Η ΔΥΣΙΣ

(Συνέχεια)

Ὁ Βασίλειος ὁμολογεῖ ἐνταῦθα, ὅτι μία ὁδὸς σωτηρίας ὑπάρχει διὰ τὰς Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς, «... τὴν παρὰ τῶν δυτικῶν σύμποιαν» (Αὐτόθι, σελ. 27-8). Ἐπιμένει ὅμως, ὅτι οἱ διηρημένοι πρέπει νὰ ἐνωθοῦν μετὰ τοῦ Μελετίου, τὸν ὁποῖον θέλουν ὅλοι οἱ ἀνατολικοὶ νὰ ἴδουν διευθύνοντα τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχείας (Ἐπιστολὴ 67, σελ. 35).

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Μάρκελλον Ἀγκύρας, ὅστις ἐδίδασκεν οἰκονομικὴν Τριάδα, παρεμφερῇ πρὸς τὴν ἀντιτριαδικὴν κακοδιδασκαλίαν τοῦ Σαβελλίου, πρέπει οὗτος νὰ καταδικασθῇ,

«ὡς χαλεπὴν καὶ θλασθεράν τῆς ὑγιαίνουσας πίστεως ἀλλοτρίως ἔχουσιν...» (ἐνθ' ἄνωτέρω, σελ. 44).

Τοῦ κἀμνεῖ ἐντόπῳσιν τοῦ Βασιλείου, τὸ ὅτι οἱ Δυτικοὶ καίτοι ἔχουν καταδικάσει τὸν Ἀρειον, τὸν ἀσεβῆ Μάρκελλον ἔφθασαν μέχρι τοῦ σημείου νὰ τὸν δεχθοῦν εἰς Ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν,

«τὸ ἐξ ἀρχῆς κατ' ἄγνοιαν τῆς ἀληθείας, καὶ εἰς κοινωνίαν αὐτὸν ἐκκλησιαστικὴν παραδεξάμενοι» (Αὐτόθι).

Ἀλλὰ δὲν ἠρέκεσθη νὰ γράψῃ πέντε ἐπιστολάς πρὸς Ἀθανάσιον (Ἐπιστ. 66, 67, 69, 80 καὶ 82, Πρῶλ. ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 27, 33, 39, 89, 97), ἔγραψε καὶ κατ' εὐθείαν πρὸς τοὺς Δυτικούς. Εἰς τὴν 92αν ἐπιστολὴν του, γραφεῖσαν περὶ τὸ 372, ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς Θεοφιλεστάτους καὶ ὁσιωτάτους ἀδελφούς καὶ συλλειτουργούς, κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Γαλλίαν ὁμοψύχους Ἐπισκόπους. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Βασιλείου γράφεται τῇ ἐγκρίσει τριάκοντα ἐπισκόπων τῆς ἀνατολῆς, μετὰ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ὁ Μελέτιος Ἀντιοχείας.

Εἰς τὴν ἱστορικὴν ταύτην ἐπιστολὴν ὁ Βασίλειος χρησιμοποιεῖ ὅλην τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτοῦ καὶ τὴν παθοποιῖαν διὰ νὰ συγκινήσῃ τοὺς Δυτικούς. Δὲν τοὺς κολακεύει ὅμως, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς ἐπιπλήττει διὰ τὴν ὀκνηρίαν των... διότι καὶ ἄλλοτε εἶχον ζητήσει βοήθειαν καὶ οὗτοι τοὺς ἀπεγοήτευσαν,

«...ὡς τάχα ἄν.» γράφει ὁ Βασίλειος, «εἰ ἐξηγγείλαμεν ὑμῖν τὰ λυποῦντα ὑμᾶς, διαναστήσαιμεν ὑμᾶς πρὸς τὴν ἀντίληψιν ἡμῶν, ἢν πάλαι μὲν προσεδοκήσαμεν παρ' ὑμῶν, οὐδέπω δὲ τετυχήκαμεν» (Ἐπιστολὴ 92, ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 134).

Ἐὰν εἶναι ὁμόψυχοι ἀδελφοὶ καὶ μαθηταὶ τοῦ Ἀποστόλου ὅστις ἐδίδασκε τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην, πρέπει νὰ δείξουν συμπάθειαν καὶ νὰ βοηθήσουν. Δὲν πρέπει δὲ τίποτε νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ οὔτε ἀπόστασις οὔτε ἄλλαι προσωπικαὶ ἀσχολαί,

«Ἀποθέσθαι πάντα ὅκνον, ἀναλαβεῖν τὸν κόπον τῆς ἀγάπης. Καὶ μήτε μήκος, μήτε τὰς

Τοῦ Αἰδ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΣΟΥΜΑ  
Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Brookline

κατ' οἶκον ἀσχολίας, μήτ' ἄλλο τι τῶν ἀνθρωπίνων ὑπολογισασθαι» (Αὐτόθι).

Τόσον μεγάλος εἶναι ὁ κίνδυνος, τοὺς λέγει ὁ Βασίλειος, καὶ δὲν εἶναι περιωρισμένος εἰς μίαν Ἐκκλησίαν. Οὔτε ἀκόμη δύο ἢ τρεῖς Ἐκκλησίαι ἔπασαν. Τόσος μεγάλος εἶναι ὁ κίνδυνος, ὥστε ὑπάρχει φόβος νὰ καταποντισθῇ ἡ Ἐκκλησία ἀφοῦ,

«... ἀπὸ τῶν ὄρων τοῦ Ἰλλυρικοῦ μέχρι Θηβαΐδος τὸ τῆς αἵρέσεως κακὸν ἐπινέμεται» (Αὐτόθι).

Μετὰ ζωηρῶν χρωμάτων περιγράφει, ὁ Βασίλειος, πρὸς τοὺς Δυτικούς ἀδελφούς τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τῆς Ἐκκλησίας.

«ἀνατέτραπται μὲν γὰρ τὰ τῆς εὐσεβείας δόγματα, συγκέχυνται δὲ ἐκκλησίας θεσμοὶ φιλαρχίαι δὲ τῶν μὴ φοβουμένων τὸν Κύριον ταῖς προστασίαις ἐπιτηδῶσι καὶ ἐκ τοῦ προφανοῦς λοιπὸν ἄθλον δυσσεβείας ἢ προεδρία πρόκειται ὥστε ὁ τὰ χαλεπώτερα θλασφημίας εἰς ἐπισκοπὴν λαοῦ προτιμότερος οἴχεται σεμνότης ἱερατικῇ ἐπιλελοιπίσιν οἱ ποιμαίνοντες μετ' ἐπιστήμης ποίμνιον τοῦ Κυρίου, οἰκονομίας πτωχῶν εἰς ἰδίας ἀπολαύσεις καὶ δώρων διανομὰς παραναλισκόντων αἰετῶν φιλαρχούντων». (Αὐτόθι. Πρῶλ. Ἐπιστολ. ἐνθ' ἄνωτ. 242, σελ. 432 καὶ ἐπιστ. 243, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 436 - 448).

Τόσον λυπηρὰ εἶναι ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς, ὥστε οὔτε οἱ κανόνες τῆς Ἐκκλησίας ἔχουν πλέον δύναμιν. Καὶ τὴν ἀρχὴν ἔχουν καταλάβει ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐπιζητοῦν τὴν ἡδονήν. Καὶ ἐξακολουθεῖ προσθέτων καὶ τὰ ἑξῆς:

«... ἡ πονηρία ἄμετρος, οἱ λαοὶ ἀνουθέτητοι, οἱ προεστῶτες ἀπαρρησίαστοι...» (Ἐπιστολὴ 91 ἐνθ' ἄνωτέρω, σελ. 432).

Ὁ λαός, γράφει ὁ Βασίλειος, δὲν ἡμπορεῖ νὰ υποφέρῃ τὴν ἀναρχίαν καὶ πονηρὰν αὐτὴν κατάστασιν, ὥστε καταφεύγουν πολλοὶ εἰς τὴν ὑπαιθρον διὰ νὰ προσευχηθοῦν.

Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη, τοὺς παρακαλεῖ, νὰ βοηθήσουν τώρα ὅποτε ὑπάρχει ἵχνος τῆς παλαιᾶς καταστάσεως καὶ πρὶν ἐπέλθῃ τὸ ναυάγιον. Ζητεῖ νὰ στεῖλουν ἱκανοὺς ἄνδρας διὰ νὰ ἀποτελέσουν σύνοδον, ἵνα δι' αὐτῆς,

«... τὴν ἐν Νικαίᾳ γραφεῖσαν παρὰ τῶν πατέρων ἡμῶν πίστιν ἀνανεώσωσιν, καὶ τὴν αἵρεσιν ἐκκηρύξωσι, καὶ ταῖς ἐκκλησίαις τὰ εἰρηνικά διαλέξονται εἰς ὁμόνοιαν...» (Αὐτόθι).

(Συνεχίζεται)



## ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

### ΤΟ ΛΗΞΑΝ ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ

**Τ**Ο σχολικόν ἔτος, τὸ ὁποῖον ἔληξε κατ' αὐτάς, ὑπῆρξε γόνιμον καὶ ἀποδοτικόν. Νέα ἀπογευματινὰ σχολεῖα ἰδρύθησαν, τὰ δὲ παλαιὰ ἀνασυνεκροτήθησαν ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ νέου προγράμματος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἐφωδιάσθησαν διὰ τῶν γλωσσικῶν μαθημάτων, τὰ ὁποῖα κατήρτισε τὸ Ἐκπαιδευτικόν Συμβούλιον. Εἰς τὴν εὐεργετικὴν ἀπήχησιν, τὴν ὁποῖαν εἶχον τὰ μέτρα ταῦτα προσετέθη τελευταίως τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τὸ προκλήθην ἐκ τοῦ διαγωνισμοῦ τὸν ὁποῖον διενήργησεν ἡ ἐθνικὴ ὀργάνωσις ΓΚΑΠΑ. Ὁμοῖα πρόδοσις ἐσημειώθη καὶ εἰς τὰ κατηχητικά μας Σχολεῖα, συνεπείᾳ τῆς χρήσεως τῶν πρώτων βοηθημάτων τῆς νέας κατηχητικῆς σειρᾶς, τὴν ὁποῖαν ἐκδίδει ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ. Νέα κατηχητικά σχολεῖα ἰδρύθησαν, ἐνῶ ἐκ παραλλήλου ἐπυκνώθησαν αἱ τάξεις τῶν κατηχητῶν καὶ τῶν κατηχουμένων εἰς τὰ ἤδη λειτουργοῦντα. Ἡ ἀριθμητικὴ σύγκρισις τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν καθιστᾷ καταφανῆ τὴν συντελεσθεῖσαν πρόδον. Σχολικὸν ἔτος 1950 - 1951, Κατηχητικά Σχολεῖα 192, Κατηχηταὶ καὶ Κατηχήτρια 1572, μαθηταὶ καὶ μαθήτρια 13,311. Σχολικὸν ἔτος 1951 - 1952, Κατηχητικά Σχολεῖα 284, Κατηχηταὶ καὶ Κατηχήτρια 1803, μαθηταὶ καὶ μαθήτρια 18,635. Πιστεύομεν ὅτι ἡ ἀρξαμένη πρόδοσις θὰ συνεχισθῇ μὲ τὸν ἴδιον ρυθμὸν καὶ κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος, ὅποτε τὰ ἐφόδια καὶ διὰ τὸ ἀπογευματινὸν καὶ διὰ τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον θὰ εἶναι ἀφθονώτερα χάρις εἰς τὸ δεκαδολλάριον.

\*\*\*

### ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

**Τ**ΗΝ 13ην Ἰουνίου, ἐπεδόθησαν διὰ χειρὸς τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας ἐν σεμνῇ τελετῇ τὰ διπλώματα τοῦ Κατηχητοῦ εἰς δώδεκα νέους καὶ νέας μας ἐκ τῶν Κοινοτήτων Νέας Ὑόρκης καὶ περιχώρων, οἱ ὁποῖοι παρηκολούθησαν ἀνελπιῶς τὰ μαθήματα καὶ ὑπέστησαν ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις εἰς τὸ Κατηχητικὸν Φροντιστήριον, τὸ ὁποῖον ἐλειτούργησε διὰ πρώτην φοράν ἐφέτος εἰς τὸ κεντρικὸν κτίριον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἐκτὸς τοῦ ὠραίου συμπτωματικοῦ συμβολισμοῦ του, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποφοίτων ἔχει καὶ ἄλλην οὐσιαστικωτέραν σημασίαν. Δεικνύει ὅτι οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι μας, ποῦ ἔχουν ἀναλάβει ἐθελοντικῶς τὴν Κατήχησιν, κατανοοῦν τὸ θάρος αὐτῆς καὶ ἔχουν τὴν διάθεσιν νὰ προσθέσουν εἰς τὸν ἀναμφισβήτητον ἐνθουσιασμόν των καὶ ἄλλα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἐγγυῶνται τὴν ἐπιτυχή ἄσκησιν τῆς διακονίας αὐτῆς. Καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος μὲν, τὸ Κατηχητικὸν Φροντι-

στήριον ἐλειτούργησε πειραματικῶς, τρόπον τινά. Ἀποτελεῖ ὅμως μέρος τοῦ προγράμματος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἡ ἐπέκτασις τοῦ θεσμοῦ τούτου καὶ εἰς ἄλλα κέντρα τῆς ὁμογενείας διὰ νὰ δοθῇ, σὺν τῷ χρόνῳ, εἰς ὅλους τοὺς ἡδὴ ὑπηρετοῦντας εἰς τὸν τομέα τούτον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου ἀλλὰ καὶ εἰς νέα στελέχη ἢ εὐκαιρία νὰ αἰσθανθοῦν τὴν εὐεργετικὴν αὐτοῦ ἐπίδρασιν.

\*\*\*

### ΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ

**Ο** ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ τοῦ Σικάγου μᾶς ἐπεφύλασσε τελευταίως δύο σοβαρωτάτας ἐκπλήξεις. Ἡ Κοινότης τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου ἀπέκτησε νέον περικαλλὴ ναόν, ὃ ὁποῖος περιποιεῖ τιμὴν μεγίστην εἰς τὸ Ἑλληνορθόδοξον ὄνομα διὰ τὸ μέγεθος, τὸ ἀρχιτεκτονικὸν σχέδιον καὶ τὸν πλούσιον διάκοσμον. Ἡ Κοινότης Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἀφ' ἐτέρου, μετέβαλεν εἰς πραγματικότητα παλαιὸν ὄνειρον Ἰδρυσεν ἐκ θεμελίων ἰδιαιτέρου κτίριον, εὐρύχωρον, μεγαλοπρεπές, συγχρονισμένον ἀπὸ πάσης πλευρᾶς διὰ νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ ὡς ἡμερήσιον Ἑλληνο - Ἀμερικανικὸν Σχολεῖον, τοῦ ὁποῖου ἡ λειτουργία ἀρχεταὶ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους. Εἶχε εἰς τοὺς ὁμογενεῖς καὶ τῶν δύο τούτων προοδευτικῶν Κοινοτήτων μας. Διὰ τῶν ἔργων των ἐνθαρρύναν μερικοὺς μικρόψυχους, οἱ ὁποῖοι θλόπουν τὸ μέλλον τῆς ὁμογενείας μαῦρο, κάτω ἀπὸ τὰ θολὰ γυαλιὰ τῆς ἡττοπαθείας των, καὶ ἔδωκαν νέα ἀκαταμάχητα ἐπιχειρήματα εἰς τοὺς γνησίους ἐκείνους πατριώτας, οἱ ὁποῖοι διατηροῦν ἀκόμη ζωηράν τὴν εὐλογίαν τῆς αἰσιοδοξίας.

\*\*\*

### Ο «ΚΡΙΚΟΣ»

**Α**ΠΟ διετίας ἐκδίδεται κατὰ μῆνα ἐν Λονδίνῳ τὸ περιοδικὸν «ΚΡΙΚΟΣ», τὸ ὁποῖον φιλοδοξεῖ νὰ φέρῃ πλησιέστερον τοὺς ἀποδήμους Ἑλλήνας μεταξὺ των καὶ πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα. Ἡ γραμμὴ τὴν ὁποῖαν ἠκολούθησε μέχρι τοῦδε, ἀποτελεῖ σοβαρὰν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἐπιτεύξεως τῶν ἐπιδιώξεών του. Γράφεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν μὲ παλμὸν καὶ τόνον καὶ πνοὴν λογοτεχνικὴν, ἀπὸ ἐπιτελεῖον συνεργατῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πλήρη ἐπίγνωσιν τοῦ πλούτου τῶν πνευματικῶν ἀξιών τὰς ὁποίας ἐτάχθησαν νὰ φρουρήσουν καὶ τῶν προγονικῶν παραδόσεων τὰς ὁποίας καὶ οἱ ἴδιοι ἐπαινέτως συνεχίζουν καὶ τοὺς ἄλλους καθοδηγοῦν πρὸς τὰ ἐκεῖ. Ἡ ἀρθρογραφία του, ἐπικαιρὸς πάντοτε καὶ ἐκλεκτὴ, κινεῖ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ γίνεται πρόξενος μεγάλῃς ὠφελείας εἰς τοὺς ἀναγνώστας του. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο πληροῖ πραγματικὰ μέγα κενὸν ἱκανοποιεῖ σοβαρὰν ἀνάγκην τῶν ἀποδήμων Ἑλλήνων, ἡ ὁποία ἔμενεν ἀπαράτηρος καὶ ἀθεράπευτος ἐπὶ μακρόν. Οἱ ἀνὰ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου ἐγκατεστημένοι Ἑλλήνες ἀπέβαλον τὸ αἶσθημα τῆς ἀπομονώσεως ἀπέκτησαν σπουδαῖον ὄργανον ἐπα-



## Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΜΑΘΕΙΑΣ

### Οί κερδίσαντες τὰ βραβεῖα τῆς GAPA—Ἡ ᾿Εκθεσις τῆς ᾿Επιτροπῆς

Ὁ διαγωνισμὸς ᾿Ελληνομαθείας, τὸν ὁποῖον διεξήγαγε τὸ ᾿Εκπαιδευτικὸν Γραφεῖον τῆς ᾿Αρχιεπισκοπῆς, καὶ τοῦ ὁποῖου χορηγὸς ἦτο τὸ ὑπὸ τὸν κ. ᾿Ιωάννην Τομάζον τμήμα Νεολαίας τῆς GAPA, ἐσημείωσε λαμπρὰν ἐπιτυχίαν, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν συμμετασχόντων παιδιῶν καὶ ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον προεκάλεσεν εἰς τὰ σχολεῖα καὶ μεταξύ τῶν γονέων. Ὁκτακόσια περίπου παιδιὰ συμμετέσχον τοῦ διαγωνισμοῦ, ἐκ τούτων ὅμως μόνον 587 γραπτὰ ἐξητάσθησαν ὑπὸ τῆς ᾿Ελλανοδικῆς ᾿Επιτροπῆς, ἐπεὶδὴ τὰ ἄλλα ἔφθασαν εἰς τὸ ᾿Εκπαιδευτικὸν Γραφεῖον ἐκπροθέσμως.

Ἀπενεμήθησαν δέκα πέντε βραβεῖα εἰς τοὺς ἀκολούθους μαθητὰς καὶ μαθητρίδας.

Τὸ Πρῶτον Βραβεῖον διὰ τὴν Δ' τάξιν, ᾿Ομολογία Η. Π. \$50.00 εἰς τὴν μαθήτριαν τοῦ σχολείου τῆς παροικίας Steubenville, Ohio Φλώραν Κ. Παπαγεωργίου.

Τὸ Πρῶτον Βραβεῖον διὰ τὴν Ε' τάξιν, ᾿Ομολογία Η. Π. \$100.00, εἰς τὸν μαθητὴν τοῦ σχολείου τῆς Κοινότητος ᾿Αγίου ᾿Ιωάννου Βοστώνης, Θεόδωρον Ξιάρχον.

Τὸ Πρῶτον Βραβεῖον διὰ τὴν ΣΤ' τάξιν, ᾿Ομολογία Η. Π. \$200.00 εἰς τὴν μαθήτριαν τοῦ σχολείου

τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Βοστώνης ᾿Ελένην Ε. Τσαράκη.

᾿Ωσαύτως ἀπενεμήθησαν ἀνὰ τέσσαρα βραβεῖα διὰ κάθε τάξιν, ἤτοι Δ', Ε' καὶ ΣΤ', ἐκ μιᾶς ᾿Ομολογίας τῶν \$25.00 ὡς ἑξῆς:

Δ' Τάξεως:

Εἰς τὰς μαθητρίδας Ζωὴν ᾿Ι. Νικολάου, τοῦ σχολείου ᾿Αγ. ᾿Ιωάννου τῆς Κοινότητος Wheeling, W. Va. Καλλιόπην Μαντᾶ, τοῦ σχολείου Κοραῆς τοῦ Σικάγου.

᾿Ελένην Μοῖρα, τοῦ σχολείου τοῦ ᾿Αγίου Νικολάου τῆς Κοινότητος St. Louis, Mo., καὶ

Χρηστίναν Παλλέρμου, τοῦ σχολείου τῆς Κοινότητος ᾿Αγίας Σοφίας, τοῦ Syracuse, N. Y.

Ε' Τάξεως:

Εἰς τὰς μαθητρίδας: Μαρίαν Μπιτσάκη, τῆς ᾿Ακαδημίας τοῦ ᾿Αγίου Βασιλείου, ἐν Garrison, N. Y.

᾿Αλεξάνδραν Παπαλουκά, τοῦ σχολείου τῆς Κοινότητος Southbridge, Mass.

Εἰρήνην Χατζηκώστα, τοῦ σχολείου Εὐαγγελισμοῦ τῆς Νέας ᾿Υόρκης.

Εἰς τὸν μαθητὴν Χαράλαμπον Γεροντόπουλον, τοῦ σχολείου Εὐαγγελισμοῦ, ᾿Αγίου Φραγκίσκου.

ΣΤ' Τάξεως:

Εἰς τὰς μαθητρίδας: Αἰκατερίνην Μεννῆ, τοῦ σχολείου Μεταμορφώσεως, Κορώνας, N. Y.

Φωτεινὴν Χ. Φουντουλάκη, τοῦ σχολείου ᾿Αγίου Δημητρίου, τῆς Jamaica, N. Y.

Στρατονίκην Ζούπου, τοῦ Σχολείου ᾿Αγίας Τριάδος, τῆς Νέας ᾿Υόρκης.

Εἰς τὸν μαθητὴν Κωνστ. Μπαλλῆν, τοῦ σχολείου ᾿Αγίας Τριάδος, ἐν Charleston, S. C.

Ἡ ἑκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἐμελέτησε τὰ γραπτὰ, ἀποφαίνεται ὡς ἑξῆς: «Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὴν ᾿Οργάνωσιν GAPA καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν ᾿Υπατον ᾿Εφορον τῆς Νέας Γενεᾶς τῆς GAPA κ. ᾿Ισίδωρον Τομάζον, διὰ τὴν προσφορὰν τῶν δέκα πέντε Βραβείων πρὸς τὸ ᾿Ανώτατον ᾿Εκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, ὅπως διατεθοῦν εἰς τοὺς νικητὰς τοῦ Διαγωνισμοῦ καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ χορηγεία αὕτη θέλει συνεχισθῇ καὶ δι' ἄλλα ἔτη καὶ θέλει ἀποβῇ παράδειγμα μιμήσεως πρὸς τὸν ὁποῖον τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς νεολαίας ὑπὲρ τῶν ᾿Ελληνικῶν Γραμμάτων καὶ πρὸς ἐπαύξεισιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν γονέων διὰ τὴν ᾿Ελληνικὴν γλῶσσαν. Συνιστᾷ εἰς τὰ σχολεῖα ὅπως χρησιμοποιοῦσιν τὴν εὐκαιρίαν τοῦ Διαγωνισμοῦ διὰ νὰ προκαλέσῃ τὸ ἐνδιαφέρον μικρῶν καὶ μεγάλων ὑπὲρ τῆς γλώσσης, ἡ ὁποία εἶναι ἡ γλῶσσα τῆς ᾿Εκκλησίας

φῆς καὶ ἀλληλογνωριμίας, τὸν ΚΡΙΚΟΝ, ὁ ὁποῖος τοὺς συνδέει κατὰ τὸν πρακτικώτερον καὶ λυσιτελεστέρον τρόπον, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκωνται.

\*\*\*

#### ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑ

**Ο** ΠΑΤΗΡ Φιλήμων Παγιατίης, ᾿Ιερατικός Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος Dayton, Ohio, ὠργάνωσε ἀληθινὴν ἐκστρατείαν πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν εἰς τὸ περιοδικὸν μας. Διὰ νὰ προπαρασκευάσῃ τὸ ἔδαφος, ἔγραψε κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὸ ἑβδομαδιαῖον κοινοτικὸν του δελτίον εὐμενὴ σχόλια περὶ αὐτοῦ. Κατόπιν διεκόσμησε κατὰ τὴν ἑβδομάδα τοῦ ᾿Αποστόλου Παύλου τὴν κοινοτικὴν αἴθουσαν μὲ εἰκόνας καὶ ἐπιγραφάς, τὰς ὁποίας ἀπέκοψε ἀπὸ παλαιὰ φύλλα τοῦ «Ὁρθόδοξου Παρατηρητοῦ», ἐνῶ συγχρόνως ἔστειλε πρὸς τὰ μέλη προσωπικὴν του ἐπιστολὴν συνιστῶν τὴν ἐγγραφὴν των εἰς τὸ μοναδικὸν τοῦτο ὄργανον τῆς ᾿Ιερᾶς ᾿Αρχιεπισκοπῆς. Ὁ «Ὁρθόδοξος Παρατηρητής» κάμνει εἰδικὴν μνείαν τῆς ἐνεργείας τοῦ πατρὸς Παγιατίη ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης, ὅχι μόνον διότι ἐνδέχεται νὰ εὕρῃ μιμητὰς μεταξὺ καὶ ἄλλων φίλων του, ἀλλὰ κυρίως διότι ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκφράσῃ καὶ δημοσίᾳ τὴν εὐαρέσκειάν του.



## ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΝΕΑΣ ΑΓΓΛΙΑΣ



Τὴν Κυριακὴν, 18ην Μαΐου, συνήλθε τὸ δέκατον Κατηχητικὸν Συνέδριον Νέας Ἀγγλίας εἰς τὴν Κοινότητα τοῦ Somerville, Mass. Μετέσχον εἰς αὐτὸ καὶ συνεζήτησαν ἐπωφελέστατα τὰ προβλήματα τῶν κατηχητῶν καὶ κατηχήτριαι εἴκοσι Κοινοτήτων μας τῆς περιφερείας αὐτῆς. —Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιήλ προσφωνῶν τὴν Συνέλευσιν.

μας, ἡ γλῶσσα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ ἡ γλῶσσα τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ παρετήρησε, μὲ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον καὶ ἐξαιρετικὴν χαρὰν ὅτι εἰς τὰ σχολεῖα μας ἐπιτελεῖται ἀξιόλογος ἐργασία, ὡς κατεφάνη εἰς τὰ γραπτὰ τῶν διαγωνισθέντων παιδιῶν, τὰ ὁποῖα μὲ τὰς ἀπαντήσεις τῶν ἔδειξαν ὅτι ἐννοοῦν καὶ γράφουν τὴν Ἑλληνικὴν ἀρκετὰ καλὰ, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τῶν, τῶν ἐτῶν τῆς σπουδῆς τῶν καὶ τῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας μανθάνουν μίαν ἐπιπρόσθετον γλῶσσαν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκφράζει τὴν λύπην της διότι ἡναγκάσθη νὰ ἀποκλείσῃ τοῦ διαγωνισμοῦ μερικὰ σχολεῖα τὰ ὁποῖα δὲν συνεμορφώθησαν πιστῶς πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ διαγωνισμοῦ. Ἐπίσης ἐκφράζει τὴν λύπην, διότι πολλὰ σχολεῖα δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὸν διαγωνισμόν, ἕνεκα τῆς ἀμεριμνησίας τῶν σχολικῶν ἀρχῶν, ὅπως καταρτίσουν ἐπιτροπὰς, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ διαγωνισμοῦ, παρὰ τὸν διακαῆ πό-

θον τῶν διδασκάλων ὅπως συμμετάσχουν τὰ σχολεῖα τῶν καὶ ἐπιδείξουν τοὺς καρποὺς τῶν μόχθων τῶν. Δὲν συμμετέσχον, καίτοι εἶχον ὅλας τὰς πιθανότητας ὅπως διακριθῶν τὰ σχολεῖα αὐτά.

Ἐπειδὴ πολλὰ σχολεῖα παρουσίασαν ἐξάιρετα ἀποτελέσματα, καίτοι δὲν ἔτυχον βραβείου, ὑστερήσαντα κατὰ δεκατὰ τινα μονάδων, ἐθεωρήθη δίκαιον παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἀπονείμῃ εἰς αὐτὰ εὐφημον μνεῖαν.

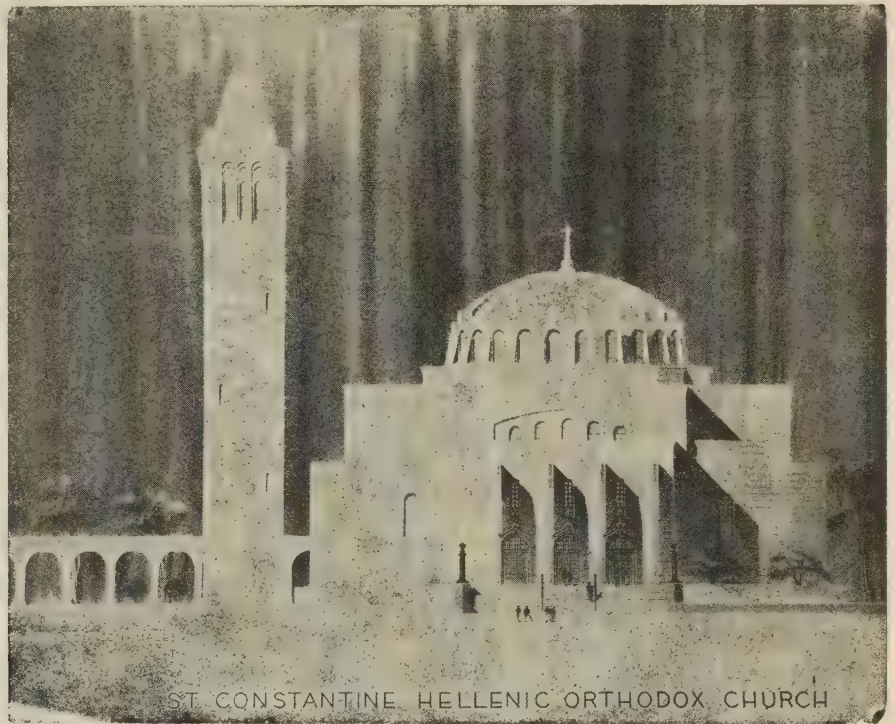
Ἡ διαβάθμισις ἐγένετο ἐπὶ τῇ θάσει τῆς Ἑλληνομαθείας ὡς ἑξῆς:

Διατύπωσις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ....	70 τοῖς ἑκατὸν
Ἰδεολογία καὶ πνεῦμα .....	15 τοῖς ἑκατὸν
Ὁρθογραφία .....	15 τοῖς ἑκατὸν

Παρ' ὅλον ὅτι ὁ διαγωνισμὸς ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἐπιβράβευσιν τῆς Ἑλληνομαθείας, τὸ ἐρωτηματολόγιον προσεπάθησε νὰ ἐκμαιεύσῃ πῶς σκέπτονται τὰ παιδιὰ μας εἰς μερικὰ ζητήματα ἐνδιαφέροντα μεγάλως τὴν κοινωνίαν μας».



Ὁ νέος περικαλλής  
Ἱερὸς Ναὸς τῆς  
μεγαλωνύμου  
Κοινότητος  
Ἀγίου Κωνσταντίνου  
Σικάγου



## ΤΟ ΕΝ ΔΕΤΡΟΙΤ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ Προοδευτικαὶ κατευθύνσεις εἰς τὴν Ἑκπαίδευσιν

Διὰ πρώτην φοράν συνεκροτήθη Διδασκαλικὸν Συνέδριον μετὰ φροντιστηρίου εἰς τὴν πόλιν Νητρόιτ, τῇ προτροπῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. κ. Μιχαήλ καὶ μετ' ὀργανωτῆν τὸν αἶδεσ. Δημ. Παπαντωνίου, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ ἐκπαιδευτικὸς ἐπόπτης τῆς περιοχῆς.

Προήδρευσεν τοῦ Συνεδρίου ὁ αἰδ. Παπαντωνίου, ἱερατικὸς προϊστάμενος τοῦ ναοῦ «Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου». Ἡ συνεδρία ἤρχισε εἰς τὰς 10:30 π. μ., μετ' προσευχῆν, παρόντων ἑξ ἱερέων καὶ 14 διδασκάλων, ὡς καὶ ἐκπροσώπων τῶν ἐφορειῶν τῶν κοινοτικῶν σχολείων καὶ τοῦ Ἑκπ. Συνδέσμου. Ἀνεγνώσθησαν τὰ εὐχετήρια τηλεγραφήματα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Σικάγου, τῶν διδασκαλικῶν Συλλόγων Νέας Ὑόρκης καὶ Νέας Ἀγγλίας, μεθ' ἧς ὁ Συνέλευσις ἤρχισε τὰς ἐργασίας της διὰ εἰσηγήσεως τοῦ προεδρεύοντος. Ἀκολούθως ἀνεγνώσθησαν διάφορα θέματα ὑπὸ τῶν ἐκπαιδευτικῶν τῆς περιοχῆς Νητρόιτ καὶ ἐπηκολούθησεν ἐποικοδομητικὴ συζήτησις ἐπ' αὐτῶν.

Διεπραγματεύθησαν τὰ ἀκόλουθα θέματα οἱ ἐξῆς ἐκπαιδευτικοί: Ἡ Κα Στέλλα Ματζούνη, ἐπραγματεύθη τὸ θέμα «Προβλήματα εἰς τὴν Παράδοσιν». Ἡ κεντρικὴ ἰδέα ἦτο ὅτι πολλοὶ γονεῖς δυσχεραίνουν τὸ ἔργον τοῦ σχολείου μετ' ὃν παρεμβατισμὸν τῶν εἰς τὴν μέθοδον καὶ τὴν ὕλην τοῦ σχολείου. Ἐννοοῦν νὰ μάθῃ τὸ παιδί τῶν τὰ ἴδια πράγματα ποῦ

ἔμαθον αὐτοὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν καὶ μετ' ὃν ἴδιον τρόπον. Ἀψηφοῦν τὰς γενομένας προόδους εἰς τὴν ψυχολογίαν καὶ τὴν μεθοδολογίαν.

Ἡ Κα Α. Ἑλληνίδου, ἐπραγματεύθη τὸ θέμα «Ἑξωκοινοτικὰ Σχολεῖα». Ἐπῆνεσεν τὸν ζῆλον καὶ τὰς προσπάθειάς τῶν μοχθούντων νὰ διατηροῦν φυτώρια Ἑλληνικῶν γραμμάτων εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως ὅπου δὲν ὑπάρχουν κοινοτικὰ σχολεῖα. Τὰ παιδιὰ μαθαίνουν ἐξ ἴσου εἰς τὰ σχολεῖα αὐτά, ὅπως καὶ εἰς τὰ κοινοτικά, τὰ σπουδάζοντα ὅμως πλησίον τῆς ἐκκλησίας ἔχουν τὸ ἐπιπρόσθετον προσὸν ὅτι συνδέονται ἀμεσώτερον μετ' ὃν ἐκκλησίαν καὶ τὴν κοινότητα καὶ ἰδίως μετ' ὃν κατηχητικὸν σχολεῖον.

Ἡ Κα Μαρία Καρᾶ, ἔκαμε μίαν ἐπιστημονικὴν ἀνάλυσιν τῶν Γλωσσικῶν Μαθημάτων, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλει τὸ Ἀνώτατον Ἑκπαιδευτικὸν Συμβούλιον εἰς τὰ σχολεῖά μας. Τὰ ἐχαρακτήρισεν ὡς πραγματικὸν θησαυρόν, ὅπως καὶ ὁ τίτλος τῶν «Παιδικὸς Θησαυρός», ἀνέλυσε τὰ προτερήματά τῶν διὰ τὴν δημιουργίαν ἐνδιαφέροντος εἰς τὸ παιδί καὶ εἰς τὴν διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τοῦ διδασκάλου, καὶ παρετήρησε μερικὰς φράσεις τὰς ὁποίας ὑποβάλλει εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Συντάξεως πρὸς τροποποίησιν τῶν, ἐπειδὴ προκαλοῦν ἐρωτήσεις εἰς τὰ παιδιὰ, εἰς τὰς ὁποίας οἱ διδάσκαλοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἀπαντήσουν ἐπὶ θυσιᾷ ὀλίγων λεπτῶν. Π. χ., ἡ φράσις: «Τὰ καλὰ παιδιὰ τρῶνε τὸ γεῦμα



## EASTERN ORTHODOX FELLOWSHIP

### UNIVERSITY OF MINNESOTA

The Orthodox Fellowship at the University of Minnesota had a fruitful year during the 1951-1952 college session. Together with their secular studies, the Orthodox students have been receiving instruction in the Orthodox faith.

Lectures on the sacraments of the Eastern Church were delivered by various Orthodox clergymen from the Minneapolis-St. Paul area. The lectures were followed by a period of discussion and a social hour. During the Lenten season the Fellowship held vespers at three different Orthodox churches in the Twin-cities area. The vespers afforded the students the opportunity to worship together and to hear inspiring sermons on the Christian life.

The above picture shows a small part of the 113 Orthodox students that were enrolled at the University of Minnesota during this past

By Deacon  
ANTHONY CONIARIS

year. The Fellowship meets twice monthly and is under the sponsorship of the Twin-Cities Orthodox Clergy Association.

The preamble of the Fellowship constitution states the purpose of the club:

*"The purpose of the Eastern*

*Orthodox Fellowship is to promote Orthodox religious values which are vital and relevant to the Orthodox student, and bring a more adequate knowledge of this heritage combined with a social and cultural program to meet the needs of college students and all others interested."*

Recently, Mr. Nicholas Karahalios of Hibbing, Minn., was elected president of the Orthodox Fellowship for the coming school year. Fr. Joseph Vasilou of St. Paul is spiritual advisor.

### ΤΙ ΕΣΤΙ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ

Φιλόστοργα στὰ ὄρφανά, προσφέρει προστασία,  
'Ισχύς μεγάλη στέκεται στὴν ἁγία μας Θρησκεία,  
Λαμπρὰ εἶναι τὰ ἔργα της, γιὰ τὴν ἐλεημοσύνη,  
Μητέρα εἶναι κι' ἀδελφὴ μὲ ταπεινοφροσύνη.  
Πάντα γιὰ ὅλους μεριμνᾷ, μὲ κάθε της θυσία,  
Τοὺς ἀσθενεῖς παρηγορεῖ εἰς τὰ Νοσοκομεῖα.  
Γενναῖα καὶ ἀμερόληπτος, εἰς τὴν δικαιοσύνη,  
Χωρὶς καμμιὰ διάκρισις καὶ θόρυβος νὰ γίνῃ,  
"Οἶσις γιὰ τοὺς δυστυχεῖς, ποῦναι φυλακισμένοι,  
Καὶ Σταυροφόρα ἀκούραστη καὶ τρισευλογημένη.

ΜΑΡΙΑ Ν. ΣΙΔΕΡΗ

των στο σπίτι». Τὸ γλωσσικὸ αὐτὸ γύμνασμα προυκάλεσε τὴν ἐρώτησιν ἑνὸς μαθητοῦ: «Ἡ μητέρα μου ἐργάζεται καὶ τρώει τὸ μεσημέρι στοὺς κατὰστημα. Δὲν εἶναι καλὴ»;

Ἡ Κα Φωτεινὴ Κανελλίδου, ἔκαμε ὑποδειγματικὴν διδασκαλίαν εἰς μερικὰ παιδιὰ τῆς Β' τάξεως. Τόσον ἡ διδασκαλία, ὅσον καὶ τὰ ἀναπτυχθέντα θέματα ἔδωσαν ἀφορμὴν εὐρυτάτης καὶ ἐποικοδομητικῆς συζητήσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος ὅλοι οἱ παραστάντες καὶ ἡ σύζυγος τοῦ προέδρου τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς Κα Μεσσάρη, ὁ αἰδ. Κουρσάρης, τοῦ Φλιντ Σίτυ, ὁ ὁποῖος ἐζήτησε νὰ ὁλοκληρωθῇ ὁ θεσμός τῶν ἐποπτῶν καὶ ἔκαμε λίαν ἐποικοδομητικὰς ἐκπαιδευτικὰς καὶ παιδαγωγικὰς παρατηρήσεις, ὁ αἰδ. Στάθης, τῆς Κοινότητος Muskegon, ὁ ὁποῖος ὑπέδειξε τρόπον διδασκαλίας τῶν ξενόγλωσσων παιδιῶν, ὁ κ. Χ. Ἰακωβίδης, ὁ ὁποῖος ἐπραγματεύθη τὸ θέμα περὶ τάξεως εἰς τὰ σχολεῖα, ὁ κ. Ἀποστολόπουλος καὶ ὁ καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν κ. Ταίρτσον καὶ ἄλλοι. Ἐν τέλει, ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Γραφείου κ. Νικ. Βαβούδης διεφώτισε τοὺς παρισταμένους περὶ τοῦ συντελεσθέντος μέχρι τοῦδε ἔργου εἰς τὸν ἐκπαιδευτικὸν τομέα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, περὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς 10ης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως διὰ τοὺς διδασκάλους καὶ διὰ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν λειτουργίαν τῶν

σχολείων μας, περὶ τοῦ θεσμοῦ Συλλόγου Γονέων καὶ Διδασκάλων πρὸς δημιουργίαν ἐνδιαφέροντος τῶν γονέων, περὶ τῶν μέσων καὶ τρόπων τοὺς ὁποίους ἔθεσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπός μας πρὸς τόνωσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἡ ὁποία εἶναι γλῶσσα τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ γλῶσσα τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐδωκε μερικὰς συμβουλὰς εἰς τοὺς συναδέλφους του, ἐξήγησε τὸν ταχύτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Γλωσσικῶν Μαθημάτων καὶ ἐτόνισε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου διὰ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὡς καταφαίνεται εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν σημασίαν ποὺ δεικνύει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκπαίδευσιν, εἰς τὸν θεσμὸν τῆς Ἑβδομάδος Τύπου καὶ Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, εἰς τὰ Διδασκαλικά φροντιστήρια, τοὺς διαγωνισμοὺς καὶ τόσα ἄλλα.

Τὸ πνευματικὸν τοῦτο συμπόσιον διήρκεσε μέχρι τῆς 4ης μ. μ., ὅτε ἡ Φιλόπτωχος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον πρόεδρον αὐτῆς Καν Βούλαν Κελεπούρη, παρέθεσεν ἀποχαριτησιῆριον τσαί μὲ Ἑλληνικὰ γλυκίσματα. Παρέστησαν εἰς τὸ Συνέδριον καὶ ἐκπρόσωποι τοῦ ἐν Detroit Ἑλληνικοῦ Τύπου. Ὁμίλησεν ὁ ἀντιπροσωπεύων τὸ «Βῆμα», ἐκφράσας τὴν χαρὰν διὰ τὴν παρατηρουμένην προθυμίαν τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου πρὸς ἐπιτέλειν τῆς ἱερᾶς του ἀποστολῆς.



## A SACRED CHALLENGE TO ORTHODOX YOUTH

There is a story of a savage tribe in deep Africa to whom a sun dial was one day presented that they might be able to tell time. Profoundly impressed and anxious to keep it sacred, the savages built a house to protect it, so that it would not be exposed to the elements. Hidden in that sacred house where the sun could not get at it, the sun dial, of course, was useless. Without the sun shining upon it, it could never tell time. Unfortunately some of us so treasure the religion of Jesus Christ that we want to confine it, to hide it in some sacred house we call a church, rather than to expose it to the rigors of daily living. Religion, like the sun dial, will do no good if it is kept in the church. It must be brought out of the church and into our daily living that it may influence everything we think, say, and do. That is the challenge that is laid before the youth of the Orthodox Church. The challenge to carry religion out of our churches and into our lives and the lives of our neighbors where it can do the most good.

In our modern world almost everything has been departmentalized, chopped up into water-tight compartments. Religion, too, has become one of the many departments of life. In one department we have our playing, in another our working, in another our religion, in still other departments we have our sleeping, our eating, our growing, our suffering, etc. Religion has thus been separated from life. It no longer touches life. It is supposed to be confined to the church. Once a person leaves the church on Sunday he steps back into the department of life. He is to forget the department of religion which he has just left behind.

A survey made by the Gallup

By Rev. ANTHONY CONIARIS  
*Deacon*

poll in 1948 demonstrates just how much religion has been separated from life. According to this survey "Nearly three quarters of the American people do not think of God as having any intimate relation to their daily life."

"Nearly three quarters do not consciously connect their religion with their judgements of right and wrong."

But a religion that is separated from life is no religion at all. Religion, if it be true, must affect the whole of man's life. Most of the time we are working, playing, conversing, growing, suffering. If the one hour a week that we spend in church does not tie in with these activities of everyday life, then religion becomes meaningless. We *must see our religion* not primarily as what goes on in a peculiar building with a dome and stained-glass windows, but as the way in which all the ordinary enterprises of life are conducted. Religion must be connected with the way we eat, the way we work, the way we think, the way we dream, the way we die. Religion to be effective must not be separated from life; it must touch life at every point. As D. E. Trueblood said, "Christianity lives or dies, not by what goes on in the churches, but by what goes on outside them."

Let us not then keep our religion hidden in the churches. Let us bring it out into the open where it can do the most good. Let it influence every aspect of our lives.

But the question arises: How do we go about bringing religion into life? There are three steps that we must follow: 1. Knowledge; 2.

Grace; 3. Witness.

First of all there is knowledge. As the savages kept the sun dial in a sacred house because they were ignorant of its true use, so we confine religion to the church because we know too little about it. Most of us are religiously illiterate. Surveys have shown that the average American college student knows little or nothing about the religion he professes. As the years go on we grow physically and mentally, but not religiously. All we know about our religion is limited to what we learned, or did not learn, during the one or two years that we may have attended Sunday School. We seldom go beyond the Sunday School stage in our knowledge of religion. Because of this religious ignorance many students are bewildered when they attend a university and are exposed to a professor's attacks on religion. Many have confessed to me their utter confusion upon being subjected to such attacks. Others are misled by the false religious teachings of persons who ring doorbells and offer to explain the Bible to tell us. This bewilderment and confusion would not occur if we had a more mature knowledge of our religion.

If we love our Orthodox Christian faith we shall seek to learn more about it. For no lover is ever satisfied with a superficial knowledge of the one loved. The lover of music can never have too much knowledge of music. The lover of hunting can never have too much knowledge of the art of hunting. So the lover of the Orthodox faith never knows the words "too much."

We the youth of the Orthodox church can do much to increase our religious knowledge. We can sponsor and support 100% weekly Bible classes, as we have in Minneapolis. We can organize a series of Lenten lectures inviting clergymen from various Orthodox Churches to speak on subjects pertain-



ing to our faith. Such a project was undertaken by the Chicago Youth organization recently and it proved a tremendous success. We can publish these lectures in booklet form. There is no end to what we can do to gain a more mature knowledge of our religion.

Secondly, religious knowledge by itself is not enough. If we are to take religion out of the church and practice it in our lives, we need help; we cannot do it alone. Often we know what is good, but we lack the power to do it. As St. Paul once said, "For I do not do the good I want, but the evil I do not want is what I do." (Romans 7:19). But the same St. Paul, armed with God's grace, was able to declare: "I can do everything through Christ Jesus who strengthens me." If the great St. Paul needed God's grace to live the Christian faith, much more do we. But how do we receive God's grace into our lives? Or, as a chief boatswain's mate in the navy asked a chaplain in the last war, "Is God no longer able to help us as he helped His followers in Palestine 2,000 years ago?"

"Chaplain," he said, "I wish to God I had lived back there when Jesus was on earth. I try to pray to Jesus and he is not real, real as you are, as the fellows in the barracks are, as my mother and the girl at home are. Back there in Palestine he was like other folks are. I could have gone to him and knelt down before him and looked up at him and seen his face, and heard his voice, and felt him reach out and touch me, and then I could have gone about my work and known how deeply he cared, and how much he, my friend, was helping. Chaplain, *I feel* that under those conditions I could have been a mighty decent sort of fellow. When this cursed pull of sex got to dragging at me like it does, I should have kept decent. He would have understood and he would have helped. When I got sore and wished to boil over and cuss all

men, he would have given me the stuff to keep cool. Chaplain, why did He ever go away?"

The Chaplain told him that Jesus never had gone away.

"Yes," he said, "I know. You mean he is spiritually present. But that does not help enough. I do not want to find him everywhere. I want to find him somewhere."

God today is to be found somewhere: in the Sacraments especially Confession and Holy Communion. God is present in the Sacraments and through them He gives us grace or help to enable us to fight off temptation and live the life of Christ. If we are to bring religion out of the cloistered sanctuaries of churches and monasteries and make it touch our lives, we need the supernatural help that God gives us through the sacraments. We, the youth of the Orthodox Church, should receive this divine grace by partaking of Confession and Communion four times annually, as the Church prescribes or oftener. We can set aside certain Sundays of the year for our youth fellowship to receive Holy Communion en masse, as one entire body.

In addition to acquiring a better knowledge of our faith and receiving the divine support of the sacraments, it is necessary for us to bear witness for our religion.

As the savages hid the sun dial, we today hide our religion. We seldom speak to anyone about it. In fact, we have almost reached the point as one minister remarked, where the only person in the community "who can talk about God without causing something of a sensation is the preacher." The Jehovah's Witness certainly does not keep quiet about his faith. He sells his religious magazines on street corners, rings doorbells, and seeks every opportunity to talk to somebody about his religion. The communist certainly does not keep quiet about his faith. He joins la-

bor unions, works his way into the radio and movie industries, writes books, enters the state department and does everything to bring his atheistic beliefs to the great masses of people. They who teach lies and falsehoods are more than eager to spread their beliefs. Should we, who possess the truth, be less willing to speak to others about it? Christ speaks to all of us when He says, "Go home and tell thy friends what great things the Lord hath done for thee." The Apostles certainly did not keep quiet about their faith. When the authorities were trying to force them to cease preaching Christ, they declared: "We cannot but speak of what we have seen and heard." If we had the cure for cancer and people were dying of it, would we hesitate to bring it to them? Our religion is the only cure for the world's ills, but how many of us share it with our friends and relatives who do not go to church or who do not practice their religion. We speak to others with enthusiasm to recommend a certain make of electric razor, or a particular kind of gasoline, or a special make of shoes, but how often do we speak to others with enthusiasm to recommend our religion. If your friend does not attend church, encourage him to come. If he has no interest in religion it's because nobody has spoken to him about it. Everyone of us should become like a magnet attracting others to Christianity by the words and the life we live.

Let us then take our religion out of the moth balls. Let us not hide it in churches. Let us put it to active use in our lives. We can do this by learning more about it, by seeking God's grace to practice it in our daily living, and by becoming enthusiastic spokesmen for it. Then, as William James the famous Harvard psychologist said, religion will no longer be a "dull habit" but will become an "acute fever."



# THE ORTHODOX CHURCH

## IV. THE CHURCH IS CATHOLIC

*By the REV. S. M. SOPHOCLES*

The Orthodox Church is also CATHOLIC not merely in principle but also in actuality, for it is not limited by language, race, or frontiers. When our Lord departed from this earth, His last solemn command had been given: "Going, therefore, teach ye all nations." The first great growth of the Church began on the tenth day after Christ's ascension, when at St. Peter's Pentecostal sermon three thousand were baptized (Acts 3:41). With St. Paul declaring that it did not matter anymore whether one was a Jew or a Greek, a male or a female, freeman or bondsman, the new faith spread marvelously. Since then, the Church grew marvelously in every country of the world, and as Jesus wished, His Church became "Universal," or to use the Greek word, "Catholic." The Orthodox Church's Catholicity means, therefore, that Church is not confined to any one place in the world, that it is not limited to any race or social class, but that it stands above all classes, races, and nations and that it is intended for all people. Obedient to our Lord's command, "Going, therefore, teach ye all nations," the Orthodox Church carried the Gospel and her activities to many lands, and there she created a refreshing atmosphere in which the highest human kindness and moral ideals came to bloom, educating people to uprightness, morality, and faithfulness. Our Church has been the sustainer of all these ideals, making its people proud. With justifiable pride every Orthodox should often repeat St. Cyprian's beautiful thought, which he wrote down in the third century: "My name is Christian; my surname is Catholic."

The term "Catholic" occurs first in the Epistles of St. Ignatius early in the second century, and it is there used to denote the Church Universal as contrasted with the local manifestation of Christian fellowship in a group of worshippers assembled together. In the same sense, the word is used in the fourth century by St. Cyril of Jerusalem, who writes that the "Church is called Catholic for the reason that it extends through the whole world, from one end of the earth to the other."

"Catholic" originally meant universal. It is used by St. Ignatius in that sense in his letters. "Wherever the bishop shall appear, there let the people: even as where Jesus may be, there is the Catholic Church." That is the meaning it has in the Creed. As such, it presents the fundamental idea of the Church as founded by our Lord and preached by the Apostles. The fundamental characteristic is its universality "throughout the world." "Go ye into all the world and preach the Gospel." The barrier between Jew and

Gentile had been broken down, and the universal society had thus been created. Gradually and naturally other ideas came to be added, as it was necessary to distinguish this one society from the imperfect societies which were separated from it. The one Church was universal; the other societies were local and particular. To the idea of universality, there came to be added the conceptions of orthodoxy and unity. The one Church taught everywhere the same doctrine, while the heretics had many different creeds. So the note of the Church was its oneness and what was held to be its orthodoxy. These ideas, orthodoxy and unity, are well brought out in the definition given by Cyril of Jerusalem: "It is called Catholic because it stands over the whole world, from one end of the earth to the other; and because it teaches universally and completely one and all the doctrines which ought to come to men's knowledge, concerning things visible and invisible, things on earth and in heaven; and because it brings into subjection to godliness the whole race of mankind, governors and governed, learned and unlearned; and because it is the universal physician and healer of every kind of sin, whether committed by the soul or by the body, and possesses in itself every form of virtue which is named in deed and in word and in every kind of spiritual gift."

The Catholic nature of the Church is seen most vividly in the fact that the experience of the Church belongs to all times. Professor Florovsky contends that "in the life and existence of the Church, time is mysteriously overcome and mastered; time, so to speak, stands still. . . The Church is the living image of eternity within time. . ."

The Orthodox Church in origin, being, and aim is fundamentally a universal community. The Church is a universal community for the reason that it is Holy, Catholic, and Apostolic, uniting all those whom it encompasses through one faith as a catholic unity. All its members are one and have solidarity in creation, in sin, in redemption, and in salvation.

For many centuries after the beginning of Christianity, the Church presented to the world the aspect of real Catholicity and unity. There were, indeed, separated bodies, but they were local and insignificant. From time to time Christendom was rent by controversies, but no permanent schism was created. But this external unity was ultimately broken. As the Church extended and embraced nations not fundamentally influenced by the Graeco-Roman civiliza-



## Ἑκκλησιαστικὴ Κίνησις

### ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

—Τὴν 1ην Ἰουνίου ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, μεταβὰς εἰς Brookline, Mass., προήδρευσε συνεδρίας τῆς Ἐφορείας τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς.

—Τὴν 7ην, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συγκλήσεως τοῦ περιφερειακοῦ Συνεδρίου τοῦ ΑΧΕΠΑ εἰς Τρέντον, Ν. J., ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν τελεσθέντα Μ. Ἑσπερινόν, ἐλειτούργησε δὲ καὶ ὠμίλησε τὴν ἐπομένην εἰς τὸν ἐκεῖ νέον Κοινοτικὸν Ναόν. Τὸ ἑσπέρας ὠμίλησε κατὰ τὸ παραπεσθὲν ὑπὸ τῆς Ὁργανώσεως ΑΧΕΠΑ ἐπίσημον δεῖπνον, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησεν.

Τὴν ἐπομένην ἐπεσκέφθη τὸν Δήμαρχον τῆς πόλεως καὶ ἐδέχθη εἰς συνέντευξιν τοὺς συγκεντρωθέντας ἐκπροσώπους τοῦ Ἀμερικανικοῦ τύπου.

—Τὴν 13ην, ἐν σεμνῇ τελετῇ ὁρ-

γανωθείσῃ ἐν τῷ κεντρικῷ κτιρίῳ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐπέδωκε τὸ δίπλωμα τοῦ Κατηχητοῦ εἰς τοὺς πρώτους δώδεκα ἀποφοίτους τοῦ νεοσυστάτου Κατηχητικοῦ Φροντιστηρίου καὶ ἀνέπτυξε δι' ὀλίγων τὴν ἱστορίαν τῆς κατηχητικῆς διακονίας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μας.

—Τὴν 15ην μετέσχε τῆς τελετῆς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐξετάσεων τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς καὶ ἐτέλεσε ὑπάθριον λειτουργίαν βοηθούμενος ὑπὸ τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιὴλ καὶ Ὀλύμπου κ. Δημητρίου καὶ τῶν Ἱερατικῶν Προϊσταμένων τῶν ἐν Νέᾳ Ἀγγλίᾳ Κοινοτήτων μας, κατέθεσε δὲ τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ ὑπὸ ἀνέγερσιν νέου κοιτώνος. Ὡς ἀποτέλεσμα ἐκκλήσεως τὴν ὁποίαν ἀπύρηνεν ὁ Σεβασμιώτατος πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ὁμογενῶν τὸ παρακολουθοῦν τὴν τελετὴν, συνεκεντρώθη ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς

Σχολῆς ποσὸν 35 χιλιάδων δολλαρίων.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν ἑσπερινόν καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον εἰς τὸν ἐν Λύνν, Μασσ. Κοινοτικὸν Ναόν. Παρεκάθησε δὲ εἰς δεῖπνον παραπεσθὲν ὑπὸ τῆς Κοινότητος ταύτης πρὸς τιμὴν τοῦ Ἱερατικοῦ της Προϊσταμένου αἰδεσιμωτάτου Χριστοφόρου Ἀργυρίδου, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἐν αὐτῇ 25ετοῦς καρποφόρου ὑπηρεσίας. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐξῆρε καταλλήλως τὴν δρᾶσιν τοῦ τιμωμένου κληρικοῦ.

—Τὴν 20ην παρηκολούθησε τὸ πρόγραμμα τῶν ἐξετάσεων τοῦ Ἱερατικοῦ Σχολείου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Νέας Υόρκης.

—Τὴν 22αν παρέστη εἰς τὴν τελετὴν τῶν ἐξετάσεων τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου καὶ ὠμίλησε πρὸς τὸ συγκεντρωθὲν πλῆθος τῶν ὁμογενῶν περὶ τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς τοῦ ἰδρύματος τούτου.

—Τὴν 24ην ἀνταπέδωσεν ἐπίσκε-

tion and as the difference of temperament between East and West became more apparent, temporary divisions tended to become permanent, and Christianity presented the spectacle of a number of separated bodies with little knowledge of one another. Then came the rise and break-up of the centralized Church of the Middle Ages, the growth of new nations, and the rise of learning and intellectual revival. These conditions produced a chaotic result in the Christian Church.

It is obvious when we use the term "Catholic" that we are not confessing actual facts. In no real sense can we say that the Orthodox Church is extended throughout the world, that it unites all mankind in Christ, and that it binds humanity into one. In calling the Orthodox Church Catholic, we are dealing with an ideal, with an aim not yet accomplished. The Orthodox Church, having as its purpose to unite all mankind in the bonds of brotherhood, is entitled to the epithet "Catholic."

The Orthodox Church is often called "Ecumenical," from the Greek word *oikoumene*. The ecumenicity of the Orthodox Church is a prophetic eschatological ecumenicity.

To define its original meaning, one cannot do better than to quote the first verse in the second chapter of Luke: "There went forth a decree that the whole world should be enrolled." The Greek word *oikoumene* used in this passage is a participial adjective. The adjective is derived from the word *oikos*, a house. The *oikoumene* means the inhabited earth.

Ecumenicity is not equivalent to the word inter-

nationalism as the latter term is now understood. To the Orthodox Church the divisions of mankind into nations are both natural and normal. The Church, notwithstanding its claim to ecumenicity, accepts "distinctions of races" as part of God's purpose to enrich mankind with a diversity of gifts. The Orthodox Church, at the same time, denies the right of any nation to suppress other nations or minorities within nations. Nations are to continue as necessary and separate entities. To abolish nations for the making of a world-wide uniform totalitarian state is to do violence to nature, to man, and to God. Only through the nations—each true to its own genius, heritage, and environment—can man's life on earth be realized in its infinite variety of natural abilities and achievements.

The ecumenicity of the Orthodox Church includes all the nations and yet is more than all nations. For the Church, the Body of Christ transcends national boundaries, race, blood, and soil, and is super-national and super-natural.

Ecumenicity means more even than is connoted by the term Catholicity. In the Hildebrandian sense, it has an institutional and doctrinal meaning that is no longer accepted by many whom no one will deny the right to be called Christian. Catholicism in our day designates only a part of the Christian fellowship. While at one time it was unitive, it has now become as divisive as the Lutheran, the Calvinistic, or the Anabaptistic idea of the Church. Catholicism is an institution with dogmas, laws, hierarchy, sacraments, and ordinances which are not now accepted as universal or co-equal with the Body of Christ.



ψιν εἰς τὸν Ρῶσσον Μητροπολίτην Ἀναστάσιον καὶ εἰς τὸν Θεοφίλ. Ἐπίσκοπον κ. Μπογνάν.

—Τὴν 26ην ἔδωσε διάλεξιν εἰς τὴν Κοινότητα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐν Hempstead, N.Y. με θέμα «ἡ προσωπικότης τοῦ Ἀποστόλου Παύλου».

—Τὴν 28ην, μεταβάς εἰς Youngstown, Ohio, ἐχοροστάτησε καὶ ὠμίλησε κατὰ τὸν ἑσπερινὸν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου. Τὴν ἐπομένην, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συγκλήσεως τοῦ Παμμακεδονικοῦ Συνεδρίου, ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς ἐκεῖ ἐτέρας Κοινότητος τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου καὶ προέστη δοξολογίας ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Παύλου.

#### Ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης Κος Γερμανός

—Κατελθὼν ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανὸς εἰς Wilmington, N. C. τὴν 4ην Μαΐου, Κυριακὴν τῶν Μυροφόρων, ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ὠμίλησε με θέμα: «ὁ ἄνθρωπος καὶ πρὸ παντὸς αἰ κυρία».

—Τὴν 5ην Μαΐου, ὠμίλησε πρὸς τὰς κυρίας τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος σχετικῶς με τὸ ἔργον των καὶ εἶχε σύσκεψιν μετὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινότητος.

—Τὴν 6ην ἰδ., ἐπεσκέφθη τὸ αὐτὸς ἀπογευματικὸν σχολεῖον καὶ ὠμίλησε πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίας, τὴν δὲ ἐπομένην ἐπεσκέφθη τοὺς ἐν τῷ χωρίῳ Kure, N. C. ὀλίγους ὁμογενεῖς.

—Τὴν 8ην ἰδ. μηνὸς ἀνελθὼν εἰς Fayetteville, N. C. συνεσκέφθη μετὰ τῆς αὐτόσε Ἐπιτροπῆς ὁμογενῶν προσπαθούντων ν' ἀποκτήσωσι μικρὰν κοινοτικὴν αἵθουσαν διὰ νὰ συγκεντρωθῶσι οἱ αὐτόσε ὁμογενεῖς μας κατὰ τὰς μεγάλας ἑορτάς τοῦ ἔτους.

—Τὴν 10ην ἰδ. μ. μεταβάς εἰς Hopewell, W. Va., ἀνέγνωσε κοινὸν Τρισάγιον ἐν τῷ Νεκροταφείῳ τῆς Κοινότητος. Τὴν ἐπαύριον, Κυριακὴν τοῦ Παραλύτου, ἐτέλεσεν Ἀρχιερατικὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ αὐτόσε ἀνακαινισθέντι Ἱ. Ναῷ μας καὶ ὠμίλησε με θέμα: «Ψυχικὴ Ὑγεία καὶ Σωματικὴ Ὑγεία.» Τὸ ἐσπέρας εἰς συγκέντρωσιν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῆς Μητρὸς ἦτο ὁ κυρίαρχος ὁμιλητής.

—Τὴν 12ην ἰδίου μηνὸς ἐπεσκέφθη ὁμογενεῖς τινὰς εἰς τὰς ὁμοσπονδιακὰς φυλακὰς τῆς περιφερείας καὶ τὴν 13ην ἐπεσκέφθη τοὺς ὀλίγους ὁμογενεῖς τῆς πόλεως

Blackstone, Va., καθὼς καὶ τὸν Γερουσιαστὴν τῆς Πολιτείας Ἐντ. κ. Abbott.

—Τὴν 15ην κατελθὼν εἰς Raleigh, N. C. εἶχε σύσκεψιν μετὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινότητος, πρὸς τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὠρισμένας συστάσεις. Τὴν 17ην ἰ. μ. μεταβάς εἰς τὸ Νεκροταφεῖον τῆς πόλεως ἀνέγνωσε κοινὸν Τρισάγιον ὑπὲρ τῶν αὐτόσε ταφέντων ὁμογενῶν μας.

—Τὴν Κυριακὴν, 18ην, ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ὠμίλησε με θέμα «Προλήψεις καὶ Δεισιδαιμονία» καὶ ἐχειροθέτησεν Ἀναγνώστας.

—Τὴν 19ην ἰδίου μηνὸς ὠμίλησε πρὸς τὰς Κυρίας τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος καὶ ἐπεσκέφθη ἁσθενεῖς τινὰς ὁμογενεῖς ἐν νοσοκομείοις τῆς πόλεως.

—Τὴν 20ην, ἰδ. μ., ἀνελθὼν εἰς Richmond, Va., ἔψαλε Μ. Ἑσπερινὸν καὶ ὠμίλησε ἐν τῷ αὐτόσε πανηγυρίσαντι Ἱ. Ναῷ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ἐχοροστάτησε δὲ καὶ ὠμίλησε τὴν ἐπαύριον ἐν τῷ αὐτῷ Ἱ. Ναῷ.

—Τὴν 22αν, ὠμίλησε πρὸς τὰς κυρίας καὶ τὰς νεάνιδας συγκεντρωθείσας ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἱ. Ναοῦ, εἶχε δὲ καὶ σύσκεψιν μετὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινότητος.

—Τὴν Κυριακὴν, 25ην ἰδ. μ., ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ὠμίλησε ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ με θέμα: «οἱ γονεῖς τῆς σήμερον καὶ αἱ εὐθύναι των». Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας παρευρέθη εἰς τὴν ἀγροτικὴν ἐκδρομὴν τῆς ὁργανώσεως «Θυγατέρες τῆς Πηνελόπης».

—Τὴν 26ην, ἐπεσκέφθη τὸ ἀπογευματικὸν σχολεῖον τῆς αὐτῆς Κοινότητος καὶ ὠμίλησε πρὸς τὰς μαθητρίας καὶ τοὺς μαθητὰς.

—Τὴν 27ην, μεταβάς εἰς Σάρλοτσβιλ, Βιρτζίνια, ἀνέγνωσε ἑσπερινὸν καὶ ὠμίλησε πρὸς τοὺς ἐν τῷ κοινοτικῷ κτιρίῳ συγκεντρωθέντας ὀλίγους ὁμογενεῖς μας.

—Τὴν 28ην ἰδ., μεταβάς εἰς τὸ Fayetteville, N. C., εἶχε σύσκεψιν μετὰ τῶν αὐτόσε ὀλίγων ὁμογενῶν μας.

—Τὴν 29ην, Πέμπτην τῆς Ἀναλήψεως, φθάσας εἰς Charleston, S. C., ἐχοροστάτησε ἐν τῷ αὐτόσε Ἱ. Ναῷ μας.

—Τὴν 30ην ἰδ. μ., τιμῆς ἔνεκεν, ἀνελθὼν εἰς Columbia, S. C., παρευρέθη εἰς τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν τῆς ἐπὶ ἔτη κατηχητρίας τῆς εἰρημένης Κοινότητος ἀειμνήστου Χαρικλείας Παπακωνσταντά.

—Μεταβάς ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος

Νύσσης κ. Γερμανὸς εἰς Τσάρλεστον. Σ. Κ., τὴν 1ην Ἰουνίου, ἐτέλεσεν Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν καὶ προέστη τῆς τελετῆς τοῦ ἀνοίγματος τοῦ νεοκτίστου αὐτόσε Ἱ. Ναοῦ, ὁμιλήσας δεόντως. Μετὰ τὴν τελετὴν παρευρέθη εἰς σύσκεψιν τῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Οἰκοδομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὠμίλησεν ὡσαύτως. Τὴν 2αν Ἰουνίου παρευρέθη καὶ ὠμίλησε διὰ μακρῶν εἰς τὸ ἐπίσημον δῆπνον τῆς Κοινότητος.

—Τὴν 4ην Ἰουνίου, μεταβάς εἰς Κολόμπια, Σ. Κ., εἶχε σύσκεψιν μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ τινῶν ἄλλων, τονίσας πρὸς αὐτοὺς ὅτι εἶναι ἀνάγκη ἢ Κοινότης νὰ ἀποκτήσῃ εὐρύχωρον αἶθουσαν.

—Τὴν 7ην ἰδ. μ., Σάββατον τῶν Ψυχῶν, ἐχοροστάτησε καὶ ὠμίλησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἀγίας Τριάδος ἐν Σάρλοτ, Ν. Κ. Τὴν ἐπομένην, ἑορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς, μετὰ Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν καὶ ὁμίλιαν, ἤνοιξεν ἐπισήμως τὸ Συνέδριον τῆς Νεολαίας τῆς περιφερείας καὶ προήδρευσε αὐτοῦ. Τὸ ἐσπέρας παρευρέθη εἰς τὸ δῆπνον καὶ τὴν συγκέντρωσιν τῆς νεολαίας.

—Τὴν 10ην, ὠμίλησε πρὸς τὰς Κυρίας τῆς Φιλοπτώχου, ἀναπτύξας καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν πρὸς τὴν Κοινότητά των.

—Τὴν 13ην ἰδ. μ., κατελθὼν εἰς Birmingham, Alabama, ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν με τοὺς ἱερατικούς προϊσταμένους τῶν δύο αὐτόσε Κοινοτήτων μας.

—Τὴν Κυριακὴν, 15ην ἰδ. μ., ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην συνεδριαζόντων Ἀχελικῶν περιφερειακῶν Τμημάτων, ἐλειτούργησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἀγ. Τριάδος καὶ ὠμίλησε ἐπὶ τοῦ ἔργου καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Ἀχέπα. Τὸ ἐσπέρας τῆς ἰδίας παρευρέθη εἰς συγκέντρωσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Κοινότητος Τιμίου Σταυροῦ καὶ ὠμίλησεν.

#### Ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Σικάγου Κος Γεράσιμος

—Τὴν 25ην Μαΐου, ἑορτάζοντος τοῦ ἐν Gary, Ind., Ναοῦ Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Σικάγου κ. Γεράσιμος ἐτέλεσεν ἐν αὐτῷ Θ. Λειτουργίαν καὶ ὠμίλησε περὶ τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς καταστάσεως τῆς ἀνθρωπότητος πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς μεταβολῆς ἥτις ἐπῆλθε διὰ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου.



—Τὴν 9ην Ἰουνίου, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐώρταζε τὴν ἐπέτειον αὐτῆς ἑορτὴν ἡ ἀρχαιοτέρα τῶν ἐν Σικάγῳ ἐκκλησιῶν, ἡ Ἁγία Τριάς. Τῷ μὲν Σαββάτῳ ἐσπέρας ὁ Θεοφιλέστατος ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Ἑσπερινόν, τῇ δὲ Δευτέρᾳ πρωτὶ ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν ὁμιλήσας περὶ τῶν καρπῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

—Τὴν 15ην, προσκληθεὶς ἀπὸ τὸ Συνεδριὸν τῆς Δ' Περιφέρειας τῆς Ἀχέπα, μετέβη εἰς Waterloo, Iowa, ἔνθα τὴν μὲν Κυριακὴν πρωτὶ ἤνοιξε διὰ προσευχῆς τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου, μετὰ ταῦτα δὲ ἅπαντες οἱ ἀντιπρόσωποι ἐν σώματι μετέβησαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἔνθα ἱερούργει ὁ Θεοφιλέστατος καὶ ὠμίλησε περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀνοχῆς, μακροθυμίας καὶ ἀγάπης.

—Τὴν ἐσπέραν, εἰς τὸ δοθὲν μέγα δεῖπνον, ὠμίλησε περὶ τοῦ ἐθνικοῦ, φιланθρωπικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου τῆς Ἀχέπα.

—Τὴν 22αν, μετέβη εἰς Mason City, Iowa, ἔνθα κατέθεσε τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ ἐκεῖ ἱδρυμένου Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως καὶ ὠμίλησε περὶ συνδρομῆς τῶν Χριστιανῶν εἰς τὸ ἔργον πρὸς συντομωτέραν αὐτοῦ ἀποπεράτωσιν.

#### Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ναξιανζοῦ κ. Ἰεζεκιήλ

—Τὴν 4ην Μαΐου ὁ Θεοφιλέστ. Ἅγιος Ναξιανζοῦ ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε τὸν Θ. Λόγον εἰς τὸν ναὸν τῆς Κοινότητος Λῶρενς Μασσ.

—Τὴν 11ην Μαΐου, ἐλειτούργησε καὶ ὠμίλησε εἰς τὸν ναὸν τῆς Κοινότητος Μπένγκορ, Μαίην.

—Τὴν 12ην, εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Βοστώνης προέστη Συνεδρίασεως τῆς Διοργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐτησίως ἑορτῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

—Τὴν 14ην Μαΐου προέστη εἰς τὸν ναὸν τοῦ Μπένγκορ, Μαίην, νεκρωσίμου ἀκολουθίας τοῦ αἰμνήστου εὐεργέτου τῆς Κοινότητος Ζωίδου.

—Τὴν 15ην Μαΐου τὸ ἀπόγευμα, συνεδρίασε μετὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Κοινότητος «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» τοῦ Μάντσεστερ, εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, πρὸς λύσιν προβλημάτων ἀπασχολούντων τὴν Κοινότητα.

—Τὴν 17ην Μαΐου, παρεκάθησε εἰς γεῦμα δοθὲν ὑπὸ τὸν ἐν Βοστώνῃ Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Βασιλ. Καλεύρα διὰ τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον καὶ τοὺς ἱερεῖς τῆς περιφέρειας.

—Τὴν 18ην ἐλειτούργησε εἰς τὸν ναὸν Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, ἐν Σόμερβιλλ, Μασσ., καὶ ἐχειροτόνησε τὸν ἀπόφοιτον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Ν. Μυλωνίδην εἰς διάκονον. Μετὰ τὴν Θ. λειτουργίαν προήδρευσε τοῦ Συνεδρίου τῶν Κατηχητριῶν καὶ Κατηχητῶν τῆς περιφέρειας.

—Τὴν 4ην μ. μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἡλόγησε τοὺς γάμους τῆς θυγατρὸς τοῦ Κοινοτάρχου κ. Οὐτσί-κουν, εἰς Μπρόκτον, Μασσ.

—Τὴν 20ὴν Μαΐου, τὸ ἀπόγευμα, προέστη τῆς κηδείας τοῦ αἰμνήστου Σταύρου Γομάτου, ἐκλεκτοῦ μέλους τῆς κοινότητος τοῦ Καθεδρικοῦ Βοστώνης καὶ Μεγάλου Εὐεργέτου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

—Τὴν ἐσπέραν τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐτέλεσεν Ἑσπερινὸν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θ. Λόγον εἰς τὸν ναὸν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, ἐν Καίμπριτζ, Μασσ.

—Τὴν 21ην, ἐλειτούργησε εἰς τὸ Παρεκκλήσιον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ ἔδωσε τὴν Θείαν Μετάληψιν εἰς ὄλους τοὺς ἐορτάζοντας φοιτητάς.

—Τὴν 4ην μ.μ., ἐδέχθη τὸ Συμβούλιον τῆς παροικίας Νιοῦπορτ, R. I., συνεζήτησε μαζύ των διάφορα προβλήματα τῆς παροικίας τῶν καὶ τοὺς συνεχάρη διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ νεοδημιουργημένου ναοῦ των.

—Τὴν 5ην μ.μ., συνεδρίασε μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, τοῦ Μάντσεστερ, Ν. Χ., εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Σχολῆς.

—Τὴν 24ην, ἔκαμε προσευχήν, ἐκήρυξε τὴν ἑναρξιν καὶ προήδρευσε κατὰ τὰς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου τῆς Νεολαίας, ἀπὸ ἡλικίας 12 ἕως 18, εἰς τὸν Καθεδρικὸν τῆς Βοστώνης ναὸν.

—Τὴν 25ην, ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον εἰς τὸν ναὸν Ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, ἐν Καίμπριτζ, Μασσ.

—Τὴν 26ην, ἐτέλεσε Ἑσπερινὸν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θ. Λόγον εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐν Ντάβιελσον, Κοιν. Μετὰ ταῦτα συνεδρίασε μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος.

#### Ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ἐλαίας Κοσ Ἀθηνᾶγορας

—Τὴν 4ην Μαΐου ὁ Θεοφ. Ἀγιος Ἐλαίας ἐλειτούργησε καὶ ὠμίλησεν εἰς τὸν Κοινοτικὸν ναὸν ἐν Λόνγκ Μπήτς.

—Τὴν 11ην Μαΐου ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν Μοδέστῳ, δώσας καὶ διάλεξιν ἀγγλιστὶ πρὸς

τὴν νεολαίαν ἐπὶ τοῦ θέματος «Ἡ Ὁρθοδοξία καὶ αἱ ἄλλαι Ἐκκλησῖαι».

—Τὴν 12ην Μαΐου προήδευσε τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, συνελθόντος ἐν Μοδέστῳ.

—Τὴν 25ην Μαΐου καὶ τὴν 29ην, ἐχοροστάτησε εἰς τὸν κοινοτικὸν ναὸν ἐν Λὸς Ἀντζελες.

#### Ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ὀλύμπου Κοσ Δημήτριος

—Τὴν Πέμπτην τῆς Δικαιακησίμου ὁ Θεοφ. Ὀλύμπου κ. Δημήτριος ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Μέγαν Ἑσπερινὸν καὶ ἐτέλεσε τὴν ἐπομένην τὴν Θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ναὸν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, εἰς Μπρόνξ, Ν. Υ.

—Τὴν 23ην Ἀπριλίου, ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν ἐν Πασαϊκ, Νιὺ Τζέρζυ ναὸν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

—Τὴν 3ην Μαΐου παρεκάθησεν εἰς γεῦμα δοθὲν διὰ τὰ ὀρφανὰ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἀγίου Βασιλείου ὑπὸ τοῦ δημογενοῦς κ. Ἰωάννου Κιάμου.

—Τὴν 4ην Ἰδ. μ., ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θ. Λόγον εἰς τὴν Κοινότητα Πέρθ Ἀμποῦ, Νιὺ Τζέρζυ.

—Τὴν 11ην Μαΐου μεταβάς εἰς τὴν πόλιν Σῶλτ Λαϊκ Σίτυ, ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ἡλόγησε τοὺς γάμους τοῦ συγγενοῦς τοῦ κ. Βασιλείου Κοκορίνη μετὰ τῆς Κωνσταντίας Παπανικολά.

—Τὴν ἐπομένην τῇ συνοδείᾳ τῶν κ. κ. Γ. Ζησιμοπούλου, Ἡλ. Στράκη, τοῦ ἱεροψάλτου Δημητριάδου καὶ τοῦ ἱερέως τῆς αὐτόσε κοινότητος μετέβη εἰς Price, Utah, ἐτέλεσεν Ἑσπερινὸν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θ. Λόγον.

—Τὴν 18ην, ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ τὴν θάπτισιν τοῦ ἀνεψιοῦ του εἰς Γουστερ, Μασσ.

—Τὴν 20ὴν, ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Μ. Ἑσπερινὸν καὶ τὴν ἐπομένην ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν ἐορτάζοντα ναὸν Ἀγ. Κωνσταντίνου ἐν Μπροῦκλιν, Ν. Υ., καὶ ἐκήρυξε τὸν Θ. Λόγον.

—Τὴν 25ην, ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θ. Λόγον εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀγ. Βαρβάρας, Νέας Ὑόρκης. Εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτῆρια τῆς ὑπὸ τοῦ ζωγράφου Στέλιου Μαρή φιλοτεχνηθείσης θαυμασίας εἰκόνης τῆς Πλατυτέρας ἐν τῇ Κόγχῃ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος.

—Τὴν 1ην Ἰουνίου, ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν ναὸν Ἀγ. Τριάδος ἐν Pittsburgh, Pa., τὸ ἀπόγευμα δὲ προήδρευσε τοῦ περι-



## ΜΙΚΡΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Η ἐν Σικάγω Κοινότης τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἀνῆγγειλεν ὅτι αἱ ἐτήσιοι αἰσπράξεις τῆς τοῦ 1951 ἦσαν 139,222.36 δολλάρια.

—Εἰσῆγαγον τελευταίως λίαν καρποφόρως τὸ σύστημα τῶν φακέλλων αἱ Κοινότητες New Castle, Pa., καὶ Mobile, Ala.

—Ἡ Κοινότης Hammond, Ind., ἀπέκτησε νέον εὐρύχωρον ναὸν καὶ μετώκησεν εἰς αὐτόν. Παραπλεύρως τοῦ ναοῦ ἐκτίσθη καὶ κατοικία ἱερέως.

—Δῆμαρχος Monticello, N. Y. ἐξελέγη ὁ ὁμογενὴς κ. Σταῦρος Κόντος, γεννηθεὶς ἐν Ἀγίῳ Πέτρῳ, Κυνουρίας.

—Αἱ 4 Κοινότητες Νητρόιτ, ἀπεφάσισαν ὅπως καθορίσουν ἀπὸ κοινοῦ τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὰ αὐτὰ τέλη ἐξ ἱεροπραξιῶν διὰ τὰ μέλη τῶν.

—Ὁ Δρ. Νικ. Τοπιντζής, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Μαρκέτ, προσεφέρθη καὶ διδάσκει ἐφέτως εἰς τὰ ἐν Μιλγουόκι κατηχητικά μας σχολεῖα.

—Ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, ἐτελέσθη κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν δωρητῶν καὶ εὐεργετῶν τῆς.

—Εἰς τὸν κ. Χαρ. Νικολόπουλον, ἐπὶ 25 συνεχῇ ἔτη ταξιθετοῦντα τοὺς ἐκκλησιαζομένους εἰς τὸν Καθεδρικὸν τῆς Βοστώνης, ἀπενεμήθη ὁ τίτλος τοῦ «εὐταξίου» ἀπὸ μέρους τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

—Ἀνεκοινώθη ὅτι διαρκούντος τοῦ Ὁρόρου, ὁ ἱερεὺς πρέπει νὰ φορῇ ὅλην τὴν ἱερατικὴν στολὴν καὶ ὅταν τελῇ τὴν Ἱ. Προσκομιδὴν.

—Εἰς τὴν μικρὰν κοινότητα Newport News, Va., ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς

ἡμέρας τῆς Ἑθνικῆς Ἑορτῆς, οἱ ἀδελφοὶ Βαρβουζάνη προσέφερον δολλάρια 3,000.

—Διωρίσθησαν οἱ εὐλαθέστατοι κληρικοὶ: Ματθ. Π' Βασιλείου, εἰς Ἅγιον Γεώργιον - Δημήτριον, Νέας Ὑόρκης, Τιμ. Νεγρεπόντης εἰς Παναμᾶν, Βασ. Κλεοῦδης εἰς Jackson, Miss.

—Παρεκλήθησαν οἱ ἱερατικοὶ προϊστάμενοι ὅπως ἀπαντοῦν ἀμέσως εἰς τὰ ὑπηρεσιακὰ γράμματα, τὰ ὅποια λαμβάνουν ἀπὸ τοὺς συναδέλφους τῶν καὶ διὰ τῶν ὁποίων οὗτοι ζητοῦν διαφόρους πληροφορίας ἐμπιστευτικῆς ἢ ἄλλης φύσεως.

—Τὰς ἑορτὰς τῶν Ἀγίων Παύλου καὶ Πέτρου ἑώρτασαν ὅλαι αἱ Κοινότητες τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς μας διὰ διαφόρων τελετῶν, συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν Ἀρχιεπισκοπικὴν ἐγκύκλιον.

—Ἡ 11η Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις ὠρίσθη διὰ τὴν 27ην Σεπτεμβρίου - 4 Ὀκτωβρίου 1952 ἐν Λὸς Ἀντζελες, Καλιφορνίας.

—Ἐγένετο τελευταίως ἡ τελετὴ τῆς καταθέσεως τοῦ ἀκρογωνιαίου λίθου τοῦ ἡδὴ ἀνεγειρομένου Ἱ. Ναοῦ ἐν τῇ Κοινότητι St. John, Canada. Ἡ Κοινότης αὕτῃ θὰ εἶναι ἡ νεωτέρα ἐπὶ τοῦ παρόντος Κοινότης. Ἀμα τῇ συμπληρώσει τοῦ κτιρίου θὰ διορισθῇ ἱεροδιδάσκαλος δι' αὐτήν.

—Ἐν Νητρόιτ ἔλαβε χώραν τελευταίως διδασκαλικὸν συνέδριον. Προῆδρευσεν ὁ αἰδ. Δ. Παπαντωνίου. Συνεζητήθησαν διάφορα σχολικά καὶ ἐκπαιδευτικά ζητήματα.

—Αἱ ἐν Fort Smith, Ark., 14 ὁμογενεῖς οἰκογένειαι ἐξησφάλισαν πρὸ μηνὸς μικρὸν εὐκτήριον οἶκον, οὕτως ὥστε νὰ ἐκκλησιάζωνται

φερειακοῦ Συνεδρίου τῶν Φιλοπύχων Ἀδελφοτήτων τῆς Α' Ἀρχιεπισκοπικῆς περιφέρειας.

—Τὴν 8ην, ἐπεσκέφθη τὴν Κοινότητα Binghamton, N. Y., ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θ. Λόγον.

—Τὴν 15ην, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ τὴν τελετὴν τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου τῶν κοιτῶνων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἐν Μπρουκλίν.

—Τὴν 22αν, μετέβη εἰς Toledo, Ohio, ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θ. Λόγον καὶ τὴν ἐσπέραν παρεκάθησεν εἰς τὸ ἐπίσημον δεῖπνον τοῦ περιφερειακοῦ

Συνεδρίου τῆς Ἀχέπα καὶ ὠμίλησε καταλλήλως.

—Τὴν 28ην, προσκληθεὶς παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ Δημάρχου Ἀθηνῶν εἰς Νέαν Ὑόρκην, δοθὲν ὑπὸ τῆς Ἀχέπα.

—Τὴν 29ην, ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ναὸν τοῦ Ἀγ. Παύλου εἰς Hempstead, καὶ ἔχειροτόνησεν εἰς ἱερέα τὸν ἱεροδιάκονον Ἀνδρέαν Κλεομενάκη, ἀπόφοιτον τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας μετέβη εἰς Στάτεν Ἀϊλαντ καὶ ἐτέλεσε τὴν θάπτισιν τοῦ τέκνου τοῦ ἱερέως τῆς ἐκεῖ Κοινότητος Ἀγ. Τριάδος.

ἐν αὐτῷ ὅταν μεταβαίῃ εἰς τὴν πόλιν τῶν γειτῶν ἱερέως.

—Ἡ Κοινότης Warren, Ohio προέβη εἰς τὴν ἀγορὰν οἰκίας διὰ τὸν ἑκάστοτε ἱερέα τῆς.

—Διὰ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἡ Ὁργάνωσις Γκόπα ἀπένειμε 15 χρηματικά βραβεῖα εἰς ἰσαριθμούς βραβευθέντας Ἑλληνόπαιδας τῶν ἀπογευματινῶν μας Σχολείων.

—Ἡ Κοινότης Omaha, Nebr., ἐξησφάλισεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνὸς κτίριον, τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμοποίησιν λίαν προσεχῶς ὡς Ἱ. Ναὸν τῆς.

—Εἰσηγήσει τοῦ Ἐπισκόπου Νύσσης, γίνεται σκέψις ὅπως ἡ Κοινότης Augusta, Ga., ἀποκτήσῃ εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον κοινοτικὴν κατοικίαν, χάριν τοῦ ἑκάστοτε ἱερέως τῆς.

—Ἡ ἐν Milwaukee, Wisc., Κοινότης τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ἀπεφάσισεν ὅπως εἰς πρώτην δυνατόν εὐκαιρίαν ἀνεγείρῃ νέον Ναὸν.

—Οἱ ἐν Boise, Idaho ὁμογενεῖς ἀπεφάσισαν ὅπως εἰς πρώτην δυνατόν εὐκαιρίαν ὁργανώσωσι Κοινότητα.

—Ἀνεκοινώθη ὅτι κατὰ τὸ Κατηχητικὸν ἔτος 1951 - 52 ἐφοίτησαν 18,635 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι εἰς 278 Κατηχητικά Σχολεῖα μὲ 1,803 Κατηχητὰς καὶ Κατηχητρίδας.

—Αἱ Κοινότητες Χόπγουελ, Βα., καὶ St. Paul, Minn., ἀπεφάσισαν ὅπως προβοῦν εἰς γενικὰς ἐπιδιορθώσεις εἰς τοὺς Ἱ. Ναοὺς τῶν καὶ πρὸς τοῦτο ὑπέβαλον ἡδὴ τὴν σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

—Ἐν τῇ ἐν Νέα Ὑόρκη Ἀνωτάτῃ Ἀμερικανικῇ Ἐμπορικῇ Σχολῇ ὁ κ. Ε. Παντέας ἔδωκε τὴν 14ην Μαρτίου διάλαξιν περὶ «θρησκευτικότητος ἐν Ἑλλάδι».

—Ἡ ἐν Dayton, Ohio, Κοινότης μας ἀπεφάσισε ὅπως κατὰ τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς μῆνας ἔχῃ καθημερινῶς ἀνοικτὰς τὰς πύλας τῆς ἀπὸ πρωῒας μέχρι θαθείας νυκτός, χάριν τῆς εὐκολίας τῶν χριστιανῶν τῆς.

—Πρὸς τιμὴν τῆς Δίδος Ρίτας Ἀναγνωστοπούλου, διδασκάσης ἐπὶ 21 συνεχῇ ἔτη εἰς τὸ ἀπογευματινὸν Σχολεῖον τῆς Κοινότητος Jamaica, N. Y., ἡ Κοινότης ἔδωκεν ἐπίσημον γεῦμα πολλαχῶς ἐκδηλώσασα τὴν πρὸς αὐτὴν θαυτάτην ἐκτίμησιν τῆς.

—Τὴν 10ην Φεβρουαρίου, ἐν τῷ ἐν Milwaukee, Wisc., Ἱ. Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τριῶν ἀδελφῶν τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν.



# BIBLIA



# DIVRY

## ΛΕΞΙΚΟΝ DIVRY

Τὸ νεώτατον, πληρέστατον καὶ πλέον ἀξιόπιστον πρόχειρον Λεξικόν. Ἐκδόσεις 1949. Χρυσόδετον με εὐρετήρια, \$3.50. Μὲ δέμα καὶ εὐρετ. \$4.00.

## ΔΙΑΛΟΓΟΙ DIVRY

Ὁδηγὸς συνομιλίας ἀγγλικῆς καὶ ἐλληνικῆς, μετὴν προφορὰν, ἐπὶ παντὸς χρησίμου θέματος. Νέα ἐκδ. 1947, μετ' Ἐπιστολογραφίαν. Σελ. 448. \$2.50.

## GREEK MADE EASY

Ἡ μόνη ἀπλὴ καὶ συγχρονισμένη Μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς ὑπὸ Ἀμερικανῶν κατ' ὅλον ἢ ἐν σχολείῳ. Τρίτη ἐκδόσις 1950. Τιμὴ \$2.50.

## ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ

Ἡ ἀρίστη Μέθοδος Ἀνευ Διδασκάλου πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς ὑπὸ Ἑλλήνων. Προφορὰ τελεία, γλῶσσα διμυλούμενη. 5η ἐκδόσις 1950 \$3.00

## ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

### ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ

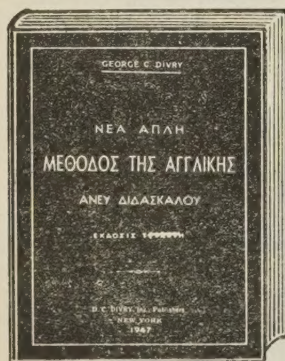
ΤΑ 12 ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ καὶ Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ.—Ὁ λόκληρος ἢ Ἱερὰ Ἀκολουθία τῆς ἑσπέρας τῆς Μ. Πέμπτης, Μ. Παρασκευῆς, Μ. Σαββάτου, καὶ ἡ Ἀνάστασις. Σελίδες 132, χαρτόδετον. .... 50c  
 ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ καὶ ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ.—Ἱ. Ἀκολουθία, Εὐαγγέλια, Ἀπόστολοι καὶ Ἑορταὶ ὅλου τοῦ ἔτους. Πασχάλια ἕως τὸ 1987. Ἐκδόσις Ἀθηνῶν, κομψῶς δεδεμένη, σελίδες 796, \$3.60. Ἀμερικανικὴ ἐκδόσις, σελ. 520 .... \$5.00  
 ΙΕΡΟΣ ΣΥΝΕΚΑΗΜΟΣ τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ.—Περιέχει τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἀκολουθίας τῶν Κυριακῶν καὶ Ἑορτῶν ὅλου τοῦ ἔτους καὶ αἰώνιον Πασχάλιον καὶ Κυριακοδρόμιον. Νέα ἐκδόσις Ἀθηνῶν, σελ. 780, πανόδετος \$3.60. Ἀμερικανικὴ ἐκδόσις, σελ. 780, χρυσόδετος .... \$5.00  
 Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κείμενον. Τὰ 4 Εὐαγγέλια, Πράξεις Ἀποστόλων, Ἐπιστολαὶ Παύλου καὶ Καθολικαί, Ἀποκάλυψις, καὶ πῖναξ περικοπῶν ἀναγιγνωσκομένων κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ Ἑορτάς. Πολυτελὲς Ἀμερικανικὴ ἐκδόσις, σελ. 620, χρυσόδετος .... \$5.50.

### ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΣΤΙ

Ἐκδόσεις Λονδίνου, μετὰ μαῦρα καὶ κόκκινα γράμματα, Ἑλληνικά καὶ Ἀγγλικά εἰς ἀντιστοιχοῦς σελίδας. Ὅλα σχήματος τσέπης, χρυσόδετα.  
 Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. The Divine Liturgy of St. John Chrysostom. Ἐπίσης ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ Περικοπαὶ Ὀκτωήχου. Τριωδίου, Πεντηκοσταρίου καὶ Μηναίου. .... \$3.00  
 Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ, ἥτοι, Ἀρραβῶνος καὶ Στεφανώματος. The Sacrament of Holy Matrimony ... \$2.00  
 ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ. The Sacrament of Holy Baptism. .... \$2.00  
 ΤΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ. The Sacrament of Holy Unction. \$2.00  
 Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ. The Divine Liturgy of the Presanctified. .... \$3.00  
 Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ καὶ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ. The Acathist Hymn and the Little Compline. \$2.00  
 ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ, ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ καὶ ΥΨΩΣΙΣ. Epiphany, Pentecost, Exaltation of the Cross. .... \$2.00

## ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

## ΝΕΑ ΑΠΛΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ



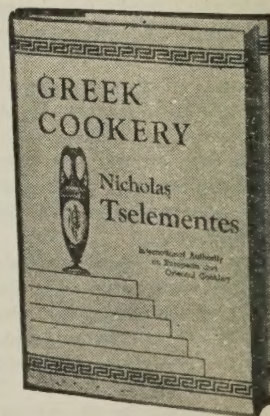
Ὑπὸ G. C. DIVRY.—Ἡ νεωτάτη καὶ ἀπλουστάτη Μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς ὑπὸ Ἑλλήνων πάσης ἀναπτύξεως καὶ ἡλικίας. Γλῶσσα ζωτανή, ὅπως τὴν ὁμιλεῖ καὶ τὴν ἐννοεῖ σήμερον ὁ λαός. Διάλογοι ἀπὸ τὴν καθημερινὴν ζωὴν τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς. Ἀμερικανικὴ προφορὰ, ἀπολύτως ἀκριβής. Μέθοδος κατὰλληλος δι' ἀρχαίους ἢ προχωρημένους.

Νεωτάτη Πέμπτη Ἐκδόσις 1952, πλήρης, μόνον \$3.00.

## IN ENGLISH GREEK COOKERY By N. TSELEMENTES

Greek Cooking simplified in English recipes by the famous author-chef and international authority on Greek and Oriental Cookery. Introduces the Greek American public to the delicious and appetizing Hellenic dishes, pastries and sweets. 300 recipes, 240 pages. \$3.00.

Ἡ Ἑλληνικὴ Μαγειρικὴ ἀπλοποιημένη. Τὸ περίφημον βιβλίον τοῦ Τσελεμεντέ εἰς τὴν Ἀγγλικήν. Μέτρα Ἀμερικανικά. 300 συνταγαί, 240 σελίδες. Τὸ μόνον πλήρες καὶ τέλειον βιβλίον τοῦ εἴδους τοῦ.



Ἀποστέλλονται πανταχοῦ προπληρωμένα. C.O.D. (ἐν Ἡν. Πολ.) 35c ἐπὶ πλέον.

## D. C. DIVRY, Inc., Publishers

293 SEVENTH AVE.  
NEW YORK 1, N. Y.